

Spinta, 13. nov. 1939.

Rinviato all'A., il 23 luglio
1946.

*Synodus Diamperitana =
Ejus Vis ac Valor Canonicus.*

*Placidus a S. Joseph, T.O.C.D.
Syro-Malabarensis.*

*"Malabarici integram seu disciplinam Ecclesiarum Latinae
de facto sequuntur: idque ex eo repetendum quod
per plurimos annos Episcopi sui ritus instituti fuerunt.
Dicendum de jure adhuc vigere disciplinam
antiquam, quae ferè eadem est a Syriaca: nulla
quippe induci potest mutatio circa ritum absque
Sedi Apostolicae venia"*

J. Capello. S. J.

1

Synodus Diamperitana = Ejus Vis ac Valor Canonicus.

Introductio.

- 1** Synodus Diamperitana fuit celebrata a Dom. Alexio Menezio Archiepiscopo Latino Goano, mense junio a. 1599⁽¹⁾ in Archidiecepsi Angamalusis ritus Syro-Chaldaici, quando sedes Angamalusis vacabat per obitum Mar Abrahami ejusdem Archiepiscopi Syro-Chaldaei. Locus Synodi erat ecclesia Diamperitana (malabarice Udayamperur) Archidiecepsos Angamalusis in ditione regis Cochinchensis infidelis.
- 2** Synodus ista influxum non parvum habuit atque habet in Jus Canonicum Ecclesiarum Syro-Malabarensis et Syro-Malankarensis. Ista enim Ecclesiam Chaldaeo-Malabarensem jus temporis maxime latinizavit introducens in eam innovationes liturgicas, rituales, canonicas necnon sociales. Hujusmodi innovationes fere omnes etiam hodie inveniuntur in Ecclesia Syro-Malabarum: quae est continuatio Ecclesiae Chaldaeo-Malabarensis jus temporis. Vestigia eorumdem non pauca apud Syro-Malankarum quoque percipiuntur, quum Jacobitae Malabarum ex quibus sunt Syro-Malankarum, etsi hodie ritum amplectantur Syro-Antiochenum, tamen post separationem anno 1653 a Syro-Malabarum factam, ritum et traditiones Syro-Malabarum per multos annos sequuti sunt annos.

(1) "Esso fu aperto infatti la domenica 20 giugno 1599 nella chiesa di Ognissanti. Era formato da 153 cassanari (= sacerdoti) e da 660 procuratori del popolo... Non si chiuse che il 26 giugno." Beltrami, La Chiesa Caldea nel secolo dell'unione, p. 123.

Ratio
hujus studii

3 Synodus ergo Diamperitana magni momenti habenda est in jure Canonico etiam Syro-Malankarensium. Opportuna proinde videtur inquisitio in vim ac valorem canonicum hujus Synodi quae tantum exeret influxum apud Orientales Malabarenses.

Synodus
ab ipso auctore
Dom. Menezio
intenta fuit ut
dioecessana:
tituli propter
quos isti in his
malabaricas
se ingessit.

4 In litteris convocationis Dom. Menezii dicit se convocare Synodum dioecesanam juxta sacros canones. Ex iisdem litteris constat Dom. Menezium in res malabaricas se ingressisse propter duo Brevia Clementis PP. VIII, data in casu Mar Abrahami Archiepiscopi Chaldaei Angamalusis ejusque Archidioeceseos. Putabat Dom. Menezius, ut ipse ibidem habet, se id potuisse propterea quod esset Metropoli Indiae et Primas omnium Ecclesiarum in partibus orientalibus. Constat praeterea ex iisdem litteris Dom. Menezium credidisse se ante Synodum reduxisse Malabarenses ad obedientiam Sanctae Sedis. Videtur ipse credidisse Malabarenses fuisse avulsos ab obedientia romana eo quod professi fuerint haereses et dependent a Patriarcha Babylonensi, qui, juxta ipsum, fuit publicus haereticus ac schismaticus (3) "con altri mille errori" (4)

Scopus
hujus studii.

5 Ad statuendum ergo quatenam vis ac valor canonicus Synodo Diamperitanae tribuendus sit, nos hic inquiremus utrum propter supradictos titulos Dom. Menezii Archiepiscopus Latinus Goanus legitime potuerit Synodum dioecesanam juxta sacros canones celebrare in Ecclesia Orientali Angamalusis ritus Chaldaici tempore ejus vacationis. Videbimus praeterea ad eundem finem

(2) Raulin - Historia Ecclesiae Malabaricae cum Synodo Diamperitana, p. 60.

(3) Vidi litteras convocationis Synodi apud Raulin ibid pp. 59-64. - Appendix. II.
hujus studii.

(4) Epistola Dom. Menezii ad Patriarcham Latinum Hierosolymitanum, diei 19 decem. 1597, apud Beltrami La Chiesa Caldea nel Secolo dell'Unione, pp. 121-122.

quomodo S. Sedes tractaverit Synodum Diamperitanam in suis documentis; et sic apparebit utrum S. Sedes eandem approbaverit an non.

⁶ Hoc in studio eodem sensu intelliguntur Ecclesia Angamakensis, Archidioecesis Angamakensis, Ecclesia Malabarica et Ecclesia Chaldaeo-Malabarica. Item ritus chaldaicus et Syro-Chaldaicus idem significant. Vocabulum Malabarensis stat pro Chaldaeo-Malabarensibus. Archidioecesis Angamakensis ⁽⁵⁾ totam Ecclesiam Chaldaeo-Malabaricam complectabatur tempore Synodi Diamperitanae.

(5) Archidioecesis Angamakensis sedem habuit in civitate Angamakensis quae civitas etiam hodie florescit in actuali archidioecesi Ernakulamensi ritus Syro-Malabarici. Existit ibi ecclesia antiquissima quae est una et principalis ecclesia archidioeceseos Ernakulamensis quaeque ^{jam viget} ~~erat~~ tempore Synodi Diamperitanae. Prope ad hanc ecclesiam Jacobitae Malabarenses hodie habent suam ecclesiam. Est praeterea alia ecclesia in ipsa civitate Angamakensi quam Mar Abrahamus Archiepiscopus Angamakensis Chaldaeus saeculo 16° aedificavit sub titulo S. Hormisdas. Mar Abrahamus sepultus est in hac ecclesia. usque ad recentiora tempora manebat intacta domus episcopalis Mar Abrahami in vicinitate huius ecclesiae nunc vero est omnino dilapidata.

Cf. notam 2 capitis primi.

Caput Primum.

Duo Brevia Apostolica.

7

In hoc capite
agitur de facultatibus
in duobus
Brevibus Clementis PP. VIII
concessis et de
synodo relata ad
istas facultates.

Videamus primo quatenam omnia dom. Menezius potuerit in Ecclesia Malabarica facere vigore facultatum concessarum a duobus Brevibus Clementis PP. VIII de quibus supra diximus. Saepè enim audimus dom. Menezium celebrasse synodum diocesanam Diampertitanam vigore facultatum per ista duo Brevia concessarum. (1) Videbimus utrum sic dici possit de synodo ista.

I

Occasio
Brevis primi.

8 Breve primum diei 27 jan. 1595.

a) Adjuncta in quibus erat expeditum.

Mar Abrahamus
legitimus a Patriarcha
Chaldaeo institutus
Archiepiscopus
Angamalensis.

Mar Abrahamus Archiepiscopus Chaldaeus totam Ecclesiam Chaldaeo-Malabaricam gubernabat, sede sua constituta in Civitate Angamalensi. Patriarcha Chaldaeus Mar Abdisho Mar Abrahamo assignaverat sedem Angamalensem.

(1) V.g. sic legitur apud Mansi ubi de hac synodo: "Synodo diocesana da egrua e bispado de Angamale, dos antigos christãos de San Thoma das serras do Malabar das partes da India oriental, celebrado pelo reverendissimo senhor dom frey Alexis de Menezes, metrispo metropolitano de Goa, primaz da India e partes orientales, sede vagante de dito bispado, per authoridade de dous breves de santissimo padre Clemente papa VIII nosso senhor, no terceyro domingo depois de Pentecoste aos do dias de mes de junho de era de 1599, na igreja de Todos os Santos, no lugar e reyno do Diampert sogeto a el rey de Cochim infiel, no qual se deu obediencia ao sãmo pontifice Romano, e se sogeton o dito bispado com todos os Christãos della a Santa igreja Romana...."

Item in Actum I ipsius synodi legitur quod dom. Menezius praesidens synodo "Coetui universo notum fecit, se praesentem Synodum celebrare auctoritati munitum duorum Brevium SS. Patris Clementis PP. VIII. d. N. quibus regimen istiusmodi Ecclesiae et mortem Archiepiscopi Mar-Abrahami, quamdiu proprius illius Praesul & Pastor non eligeretur sibi commendaverat..." Raulin op. cit. p. 65-

Appendix I hujus studii.

Secundum quod illi significaverat Pius PP. IV. die 23 feb. 1565. ⁽²⁾

Narratio haec
incipitur ab a. 1575.

9 Hanc narrationem incipimus ab anno 1575. de historia prae-
via tam Mar Abrahami tum Ecclesiae Malabaricae in sequenti capite
nobis agendum erit.

Mar Abrahamus
renuit interesse
Concilio Goano
a. 1575.

10 Anno 1575, Archiepiscopus Goae Latinus invitavit Mar Abrahamum
et episcopos suos suffraganeos Cochinensem scilicet et Malaccaensem
tamquam "bispos comprovinciales" ad Concilium Provinciale secundum
Goanum. ⁽³⁾ Postea videbimus utrum Mar Abrahamus potuerit sic appellari
tamquam episcopus comprovincialis. Mar Abrahamus concilio isti non
interfuit, sed scripsit ad Summum Pontificem per Regem Cochinensem
se esse filium obsequentem S. Sedis, se non interfuisse concilio Goae propter
inurias sibi antea Goae illatas, seque paratum esse concilio Goanis
interesse si Summus Pontifex securitatem sibi affirmaret. ⁽⁴⁾

Concilium Goanum
decretum edidit de
Ecclesia Malabarica.

11 Absente Mar Abrahamo, concilium supradictum edidit decretum
cum in 3^a sessione de Ecclesia Malabarica de quo decreto postea
dicemus.

Gregorius PP. XIII
iussit Mar Abrahamum
ut interesset
Concilio Goanis.

12 Gregorius PP. XIII forsans motus a petitione Concilii (de qua
petitione infra) scripsit Mar Abrahamo ut concilio Goanis hic
interesset. Dicit enim Pontifex (die 29 nov. 1578): "Illud etiam
per necessarium judicamus, ut cum una cum ceteris

(2) Vide litteras Apostolicas apud Giamil: Genuinae Relationes inter Sedem
Apostolicam et Assyriorum Orientalium seu Chaldaeorum Ecclesiam
(Roma 1902). p. 69.

Patriarcha quando assignavit sedem Angamabensem Mar Abrahamo designavit Mar Jos-
ephum sibi Gamilaensi. Mar Josepho mortuo Mar Abrahamus evasit gubernator totius
Ecclesiae Malabaricae. Haec de re Patriarcha die 24 aug. 1567 sic ad Archiepiscopum
Goanum scripsit: "Ed adesso decretiamo coll'aiuto della S. Trinità, colla volontà di Dio
e della S. Chiesa Romana, madre delle Chiese, e colla nostra volontà, e con quella autorità
che ci fu comunicata dalla medesima Chiesa, e dal Papa Pio quarto abbiamo ricevuta;
così dividamo e diamo a questa persona che porta le nostre lettere, Monsig.^{re} Abrahamo
metropolitano, la metà della gregge dei nostri Siri nelle Indie, l'altra metà a Monsig.^{re}
Giuseppe, nostro figlio e fratello; ed Anegmala poi sia a Monsig.^{re} Abrahamo una porzione
di più per la sua fatica, che si porta dal papa, e così Nostro Signore Papa comandi, colla
metà che vicina a Gamila. E ciò sia fatto palese a tutte quelli che si incontreranno
(a leggere) queste nostre righe, che dopo di noi, cioè qui, ovvero là mentre viviamo,
e dopo la nostra morte, esso sia il superiore di tutti: vescovi e metropolitani. Di più
sappiate ancor questo che quando passerà una di queste due mentovate persone, ovvero
vadi ad un altro luogo, quello che rimarrà costì, quello governi il popolo in tutta la
gregge" -

Rabbath: Documents inédits pour servir à l'histoire du Christianisme
en Orient, II. p. 434. Paris-Leipzig, 1924.

Beltrami, op.c. p. 96 — Non videtur existere hodie locum vel civitatem nomine Gamila.

(3) H. Heras, S.J. The Examiner, Bombay, 1938, p. 105.

(4) Vide litteras regis apud Giamil, op.c. p. 75.

Videbimus in capite sequenti quales fuerint injuriae quas Mar Abrahamus
passus est Goae.

6
Indiarum Episcopis atque Antistitibus intersis Synodo Provinciali, quae haberi solet Goae; neque enim alia Synodus est cui interesse possis, neque ipse propriam habere potes; Scis namque enim te haecenus sine suffraganeo esse: nihil autem est quod verearis, nequid injuriae aut molestiae accipias: scribimus enim ad Episcopos ipsos ut te amanter honorificeque accipiant... "(5) Alia quae ante a 1585 acciderunt narrabimus postea.

Mar Abrahamus interfuit Concilio Goae a. 1585: quod concilium decreta edidit de Malabarica.

13 Mar Abrahamus itaque interfuit concilio provinciali tertio Goano a. 1585. In actis hujus quoque concilii ipse annumeratur inter episcopos "comprovinciales". (6)

Latinizatio ritus.

14 Concilium hoc inter alia decrevit (Dier. 9 Sess. 3) Missale Romanum, Pontificale Romanum et Rituali Romanum esse in linguam chaldaicam traducenda pro usu Ecclesiarum Malabaricarum. Iuratio ordinis a Mar Abrahamo juxta summum collata fuit a concilio decreta ad normam ritus latini.

Praelatus Chaldaei non admittendus nisi mandatum ostendatur.

15 Mar Abrahamus prohibitus fuit (Dier. 10. Sess. 3) ne in suam Ecclesiam recipere quolibet episcopum nisi ostenderentur ab hoc litterae S. Pontificis aut Patriarchae Chaldaei sicut ostendebat ipse Mar Abrahamus litteras Pii PP. IV.

Malabarica gubernanda ab episcopis a Regibus ita presentatis: Patriarchae tamen Chaldaei jurisdictione agnita fuit.

16 Decretum autem 6um Sessionis 3^{ae} statuit in Archidiecepsi Angamalenensi recipienda esse decreta quae de ista Archidiecepsi condita erant in concilio Goanis a. 1567 et 1575. Decretum 1um Sessionis 3^{ae} concilii Goani a. 1575 (de quo supra) dicit Malabaricos gubernandos esse ab episcopis praesentatis non a Patriarcha Chaldaeo, sed a Reg. Portugalliae, atque Mar Abrahamum jubente Papa, debere interesse concilio Goanis eo quod suffraganeum non habuerit neque ad Patriarcham suam accedere potuerit. (7)

(5) Giamil, Op. c. p. 605.

(6) Bullarium Patronatus Portugalliae, Appendix I. p. 60

(7) En verba decreti: "Para bem de christandade do apostolo S. Thomé, que está na serra da Malavar convenha que fosse governado aquelle bispado por prelado apresentado por elrey de Portugal, e não pelo patriarcha de Caldea, para que mais facilmente se tirasse aquella christandade de muitos abusos, que tem; ao menos pedo o concilio a S. Santidade, que o arcebispo de Angamale que governa os ditos christãos, pois não tem bispas suffraganeos, nem vey, nem pode ir facilmente a Caldea pela muita distancia, que elle venha, e seja obrigado a vir ao concilio desta provincia..."

Bullarium Patronatus Portugalliae, Appendix I. p. 51

Nihilominus Concilium hoc in decreto 1° sessionis 3^{ae} agnovit jurisdictionem Patriarchae Chaldaei in Ecclesiam Malabaricam quando supplicavit Romano Pontifici ut mandaret Patriarchae Chaldaeo ita ut hic daret episcopis in Malabariam missis litteras nominationis⁽⁸⁾ (vide supra).

Professio fidei
Mar Abrahami:
Inquisitio Goana.

17 In professione fidei in concilio facta Mar Abrahamus promissit se docturum fidem catholicam suos subditos (decret. 1. sess. 3). Angamalensis Ecclesia praeterea subiecta fuit Inquisitioni Goanae.

De ceteris decretis hic non agendum esse videtur.

Modus agendi
Mar Abrahami post
Concilium: accusa-
tiones contra eum:
occasio Brevis
expediendi.

18 Redux a concilio Mar Abrahamus in executionem non mandavit ipsius decreta ad Malabariam pertinentia. Ipse praeterea dicitur habuisse secretas communicationes cum Patriarcha Nestoriano atque in haereticos lapsus esse. Concilio Goano a 1590 non interfuit. Multae ergo ac graves accusationes contra eum delatae sunt apud Clementem PP. VIII, qui itaque expedivit Breve primum de quo hic agimus.⁽⁹⁾

19 b) Dispositiones in Brevi primo contentae.

Archiepiscopo
Goano datur facultas
inquirendi in vitam
mores ac doctrinam
Mar Abrahami:
reus in custodia deti-
nendus.

Dolens quod Mar Abrahamus, sicut perlatum erat, contra promissionem quam in concilio provinciali tertio Goano fecerit reducendi suos subditos ad Apostolicam Sedis obedientiam, in haereticos iterum relapsus fuerit, atque renuerit libros erroneos amovere, Clemens PP. VIII de fide, integritate et catholicae religionis zelo Archiepiscopi Goani plurimum in Domino confusus, praecepit huic ut inquireret in vitam, mores ac doctrinam Mar Abrahami.

(8) En verba decreti: "e pede o Concilio humildeamente a S. Santidade assim o haja por bem, e mande ao patriarcha de Caldea a quem isto pertencer, que assim o ordene, pelo muito que isso importa ao bem da quella Christandade, e da Santa Igreja Romana".

(9) Quales fuerint hujusmodi accusationes scimus ex litteris P. Abrahami di Georgio, S. J., die 15-decem 1593 ad Praepositum Generalem S. J. scriptis. Vide has litteras apud Beltrami, op. c. p. 114.

Juxta quosdam Mar Abrahamus redux a concilio Goano reordinavit eos quos antea ordinaverat juxta ritum Chaldaicum.

cumque reum convictum in honorabili custodia Goae retineret.

Vicarius Apostolicus instituendus si Mar Abrahamus reus in custodia detineretur: ipsa facultas.

20 Interca, absente eo in erroribus implicato, ne archidiecesis Angamahensis quid detrimenti in spiritualibus et temporalibus pateretur, Archiepiscopo Goano iussum fuit instituere Vicarium Apostolicum latini ritus, qui si fieri potuisset, calletet linguam chaldaicam, quique gauderet omnibus jurisdictionibus, excepta jurisdictione ordines conferendi. Nec poterat amoveri et alius semel aut pluries sic institui, toties quoties id bonum Archiepiscopo Goano videretur.

Solus illi praelectus qui a S. Sede nominaretur in Malabariam admittendus.

21 Archiepiscopo Goano praeterea erat non admittere ullum Archiepiscopum in Malabariam nisi eum quem Apostolica Sedes eligeret juxta decretum concilii provincialis Goani quod Mar Abrahamus acceperat.

Inquisitio in alios facienda.

22 Archiepiscopi Goani erat similem inquisitionem et processum facere per se vel per Vicarium Apostolicum sic institutum in omnes, si qui essent in ista provincia similis erroris late irrelati.

Ampla potestas per Breve conceditur.

23 Super quibus omnibus et singulis plena et ampla potestas data fuit Archiepiscopo Goano. Contrariis quibuscumque non obstantibus haec dispositiones effectum sortiri debebant. ⁽¹⁰⁾

24 Animadversiones circa hoc Breve:

1. Breve hoc dirigitur Archiepiscopo Goano cuius nominis mentio non habetur. Raulin errat quando dicit fuisse directum ad Dom. Menzium. ⁽¹¹⁾ Dom. Menzies enim nominatus fuit Archiepiscopus Goanus die 13 febr. 1595. Breve vero fuit scriptum die 27 jan. 1595. ⁽¹²⁾ Dom. Menzies alludens etiam ad hoc Breve, in litteris suis convocationis Synodi:

Breve datum non Dom. Menzies.

(10) Vide totum Brevis apud Beltrami, op. c. p. 248 - Appendix, huius studii. §.

(11) Raulin, op. c. p. 17. In eundem errorem lapsi sunt etiam alii ut Souvea, Assemanus. cf. Beltrami, op. c. p. 115, nota.

(12) Beltrami, op. c. p. 116, nota.

Siampertanæ dicit: "... Clemens VIII... binas
ad nos direxit litteras in forma Brevis..."⁽¹³⁾

Reductio de qua
in Brevis, non erat
reductio schismatico-
rum ad obedientiam
Sedis Apostolicæ.

25

2. In hoc Brevis occurrit expressio: "reducere
ad obedientiam Sedis Apostolicæ". Clemens PP. VIII
fuit informatus, ut constat ex ipso Brevis, Mar
Abrahamum promisisse in concilio Goano a. 1585,
se reducturum ad obedientiam Sedis Apostolicæ
subditos suos Malabarenses. Sed hæc reductio
videtur non esse intelligenda tanquam reductio
schismaticorum extra Catholicam Communionem
versantium. Nam, ut ex variis documentis
intus temporis constat, fideles Angamalensis
eo tempore fuerunt Catholici et sic fuissent
intus eos libros libri erronei⁽¹⁴⁾. R. P. Franciscus
Roz, S. J., anno 1586 vel 1587, i. e. uno vel duobus
annis post concilium Goanum a. 1585, sic de
Malabarensibus scripsit: "Nestoriani qui
Orientalem Indiam degunt, quamvis Romanam
fidem catholicam fuerint profusi, ipsorum
tamen libri, Nestorii, Diodori Tarsensis et
Theodori Mopsuesteni dogmatibus secent."⁽¹⁵⁾
Hinc non videtur Mar Abrahamum a. 1585
promisisse facere reductionem sensu supradicto:
si vero fecit, non videtur fuisse locus talis
reductionis. Pro Lusitanis ipsius temporis sæpe
latinizatio et correctio errorum erant reductio
ad obedientiam Sedis Apostolicæ.

Ebectio industriae
personae; obscuritas
quardam.

26

3. Ad executionem huius Brevis videtur ebecta
fuisse industria personae. Nam Clemens PP. VIII ad
Archiepiscopum Goanam sic alloquitur: "de tua
fide, integritate ac catholicae religionis zelo
plurimum in Domino confisi...". Verumtamen
Sedis Goana tempore quo scriptum fuit Brevis
videtur vacasse. Brevis enim fuit scriptum
~~et~~ diebus post nomina 16 diebus ante nominationem

(13) Raulin, op. c. p. 60.

(14) Vide huiusmodi documenta apud Siampil, op. c. passim.

(15) Roz, S. J. De Erroribus Nestorianorum qui in hac India Orientali versantur.

Dom. Menesiu ad sedem Goanam. Hinc aliqua obsecuritas videtur apparere in verbis Brevis supra citatis.

Ecclesia Angamalus
supponitur catholica:
inquisitio facienda
non in communi-
tatem, sed in indi-
viduos.

27

4. Breve facit potestatem Archiepiscopo Goano inquirendi et procedendi in eos "si quos vero alios quoscunque in diocesi et provincia praedictis similis erroris labe irretitos reperiri contingat". Haec verba videntur supponere diocesim ac provinciam Angamalusensem fuisse catholicam juxta Clementem PP. VIII. Inquisitio praeterea ac processus faciendus erat non in communitatem seu diocesim ac provinciam sed in individuos si qui in diocesi ac provincia essent similis erroris labe irretiti.

Annum in quo
scriptum fuit
Breve.

28

5. Ut ex ipso Breve constat, Breve hoc fuit scriptum die 27 jan. 1595: "die 27 januarii 1595. Anno tertio"⁽¹⁶⁾. Dom. Menesius autem dicit in litteris convocationis Synodi fuisse scriptum die 27 jan. 1594.⁽¹⁷⁾ Cfr. no. 3 supra.

Revocatio facultatis
administrandi
sedem Angamalusensem
vacantem concessa
Archidiacono Mar
Abrahami episcopo-
electo Palurensi.

29

6. Gregorius PP. XIII per Breve diei 3 jan. 1579, Georgio, Mar Abrahami Archidiacono dederat potestatem administrandi sedem Angamalusensem tempore ipsius vacationis⁽¹⁸⁾. Hujusmodi potestas revocata fuisse dicenda videtur si Mar Abrahamus reus judicaretur.

Anniente Romano Pontifice, hic Georgius fuit renuntiatus episcopus Palurensis in Malabarica

(16) Beltrami, op. c. p. 250.

(17) Raulin, op. c. p. 60.

(18) Vide Breve hoc apud Beltrami, op. c. p. 195.

11

Sub Mar Abrahamo. Ex litteris Gregorii PP. XIII
diei 5 et 8 martii 1580 apparet S. Pontificem
credidisse Georgium fuisse consecratum in
episcopum.⁽¹⁹⁾ Mar Abrahamus "idibus Januarii
1584" sic ad Gregorium PP. XIII scripsit: "Rorat,
modo sanctitatem vestram facere certiorum
(est enim nobis a Suriae (Assyriae) Patriarcha
facultas concessa) Georgium a Christo electum
Episcopum Palus, archidiaconum nostrum, a
nobis coadjutorem successorumque nostrum
designatum esse, dummodo sit nobis, dum
vixerimus semper subditus et obediens; quare
sanctitatem vestram beatissimam ut ipsum
confirmare dignetur, humiliter deprecamur.." (20)
Ejus vero consecratio locum non habuit: qua
ratione nescimus.

Processus in Mar
Abrahamum:
Chaldaeorum
accusatus impedi-
tus fuit.

30 c) Quid factum fuerit juxta Breve primum.

Agens de hoc Breve primo Raulin de Mar
Abrahamo habet haec: "Sublata omni mora, judicialis
causae cognitio, sive processus (in nota ad calcem paginae
hanc explanationem addit: "Ponitur haec vox, licet latine
minus sapiat, quia melior et usitatio") instituitur, reusque
eorum criminum convincitur, et ad Pontificem aeta mittuntur:
Abrahamus vix apprehendere et difficillimum arbitrabatur

(19) Vide has litteras apud Beltrami, op. c. p. 196, et apud Giamil, op. c. p. 607.
Vide etiam Beltrami op. c. p. 198 ubi in Relatione concistoriali diei 12 febr. 1580
idem habetur. Gregorius PP. XIII credidit Georgium qui primo episcopatum
accipere renuerat propter humilitatem, fuisse postea in episcopum consecratum.

(20) Giamil, op. c. p. 100.

eo quod clinicus lecto decumbibat. ut autem eassetur
 successoris Chaldaei accessus qui timebatur, ad Ormuzium
 unicam viam Exploratoris missi sunt, qui caverent, ne
 aliquis Ecclesiasticorum e Chaldaea, Perside aut Armenia
 transiret in Indiam absque speciali Goensis facultate. —
 ne incassum id cessit; abactus enim fuit illinc quidam
 designatus Abrahamo Archiepiscopus successor cum ejusdem
 filio, aliisque comitibus. In omnibus praeterea portibus Indiae
 inquisitum fuit in externos quoscunque illuc adventantes
 ac diligenter cautum, ne personae, aut Nautae aut
 Trapezitae (quod erat frequens) larvis, Episcopi vel Presbyteri
 Babylonicum aditum ad eam Regionem invenirent;
 quae quidem agendi ratio unicam fuit opportunumque
 cum praesenti, tum futuro discrimini auxilium "(21)

Vicarius Apostolicus
 non fuit insti-
 tutus.

31 Sed Vicarius Apostolicus non fuit institutus.
 Quam Mar Abrahamus clinicus lecto decumbibat
 ipse praeterea tanquam incarceratus habebatur.

Dubium de pro-
 cessu facto et de
 relatione adversa
 d. Mar Abrahamo
 in Romam missa.

32 Tamen propter Breve secundum, de quo infra,
 negare, aut saltem dubitare inclinamus quod Mar
 Abrahamus fuerit reus criminum convictus in proversa
 in eum instituto siquidem processus ullus fuit
 institutus.

II

Breve secundum:
 dispositiones ejus.

33 Breve secundum: 21 jan. 1597.

a) Dispositiones in hoc secundo Breve contentae:

(21) Raulin, op. c. p. 17. 18.

Vicarius Apostoli-
cus pro Malabar
ab Archiepiscopo Goano
instituendus post
mortem Mar Abrahami.

Clemens PP. VIII, idem Pontifex qui Breve primum
expedivit, per hoc Breve secundum dat Archiepiscopo
Goano facultatem instituendi Vicarium Apostolicum
pro Ecclesia Angamaliensi: post mortem Mar Abrahami,
donec alius pastor pro ea Ecclesia provideretur, ne ea
Ecclesia quid detrimenti spiritualis vel temporalis
pateretur dum de alio pastore provideretur. Iste Vicarius
Apostolicus poterat esse quaelibet persona ecclesiastica,
prudencia, pietate et doctrina insignis prout
Archiepiscopo Goano idonea videretur "(22)

Amplioris notitiam
de eodem Breve.

34 Sequentes notitias Ill. ac Rmns Beltrami
invenit de hoc Breve in Archivo Brevium Apostolicorum:

"Breve all'arcivescovo di Goa nell'India,
che, in caso mortis dell'arcivescovo d'Angamale
proveda d'un vicario a quella chiesa, sin tanto
che si farà elezione di nuovo arcivescovo.

[a tergo:] A Mons Vestro

Per l'India. Che l'arcivescovo di Goa nell'India
possa, succedendo la morte de l'arcivescovo de
Angamale, provvedere d'un vicario in quella chiesa,
sinchè si deputerà un altro vescovo "(23)

35

Animadversiones circa hoc Breve secundum:

Non datur nomen
jus ad quem fuit
directum.

1. Breve hoc secundum dirigitur "Venerabili
patri archiepiscopo Goano in Indis Orientalibus"
nulla mentione facta de ejus nomine.

2. In hoc Breve idem Pontifex de eodem
Mar Abrahamo agit ac in Breve primo.

Mar Abrahamus in
Breve secundo supponitur
Catholicus.

(22) Vide textum Brevis apud Beltrami, op. c. p. 252. Appendix II hujus studii.

(23) Beltrami, op. c. p. 252.

Pontifex in hoc videtur supponere Catholicum eum Mar Abrahamum qui in primo de haeresi suspicitur. Dicimus in hoc Mar Abrahamum supponi catholicum eo quod S. Pontifex manifestat mentem providendi de alio pastore pro Ecclesia Angamalensi tantum post mortem Mar Abrahami. Breve enim hoc secundum dicit: "Cupientes statim ecclesiae Angamalensi opportune providere, fraternitati tuae - si contingat modernum archiepiscopum Angamalen. ab humanis discedere, ne dum eadem ecclesiae de alio pastore canonice providetur, illa... aliqua detrimenta sustineat - quamlibet personam ecclesiasticam... Vicarium apostolicum... constituere et deputare valeat donec nos eidem ecclesiae de pastore providerimus... tenore praesentium facultatem concedimus." Hic notandum est quod huiusmodi locutio habetur de eodem Mar Abrahamo qui in primo Breve apparuit tamquam de haeresi suspectus ita sede sua amovendus.

36

Iturum, acta concistorialia diei 8 maj 1597 sic habentur: "... Del memoriale di sua Santità, dato dalli ministri della Majestà Cattolica, per parlar con il signor cardinale d'Ascoli di dare fra Giovanni Battista maronita, dell'Ordine di frati Predicatori, per arcivescovo alla chiesa di Angamale, nelle montagne del regno di Cocino, per i christiani di S. Tommaso apostolo etc. e che l'arcivescovo Mar Abraham è vivo et la chiesa non vaca etc., e come si ha buona nuova di lui, e non fu altrimenti ritenuto etc - Che dirrà come sanno che vaca. " (24)

37

Iterum die 18 maj. 1897 Cardinalis Santori tractavit de successore Mar Abrahami in persona Joannis Baptistae Maronitae: "ma la cosa era stata rimandata perché voci incerte erano giunte che Mar Abraham fosse ancora in vita".⁽²⁵⁾

Sic S. Sedes reliquit Mar Abrahamum ut gubernaret Ecclesiam Angamalensem usque ad mortem. Si vero adhuc ~~for~~ de haeresi suspectus esset apud S. Sedem, S. Sedes applicavit remedia ne Ecclesia Angamalensis aliquod detrimenti in spiritualibus pateretur: quod adeo certum videtur quum de eodem Mar Abrahamo de haeresi suspecto expeditum fuerat Brev. primum.

Cum dicatur Mar Abrahamus in processu non fuisse inventus reus criminum si quidem processus fuerit institutus.

38

3. Si inquisitio ac processus in vitam, mores, et doctrinam Mar Abrahami factus esset juxta tenorem Brev. primi, et Mar Abrahamus esset reus criminum convictus, non videtur quod Clemens PP. VIII qui Brev. primum expedit, hoc modo de eodem Mar Abrahamo diceret et ageret in secundo Brevi.

Revocatio facultatis administrandi sedem Angamalensem Archidiacono concessae.

39

4. Per hoc Brev. secundum revocata fuit facultas a Gregorio PP. XIII data Georgio Archidiacono administrandi sedem Angamalensem tempore ius vacationis.

Qualitatis Vicarii Apostolici juxta Brev. secundum.

40

5. Vicarius Apostolicus juxta hoc Brev. instituendus poterat esse sive latinus sive Orientalis. De eo amovendo et de alio substituendo nihil in Brevi dicitur. Neque

(25) Beltrami, op. c. p. 131.

Vide etiam notitias quas supradictas quas Illmus ac Rmus. Mons. Beltrami de hoc Brevi secundo invenit in Archivo Brevium Apostolicorum. Istae quoque agunt de successore instituendo post mortem Mar Abrahami.

restringitur ius jurisdictio quoad ordines
conferendos. Hic Vicarius Apostolicus erat
instituendus sede vacante per mortem Mar
Abrahami. ¶ Vicarius vero Apostolicus de quo
agit Breve primum erat instituendus sede
impedita per haeresim Mar Abrahami. In his
omnibus Vicarius Apostolicus Brevis primi
differt a Vicario Apostolico Brevis secundi.
(De hoc plus infra.)

S. Sides intendit
directe providere de
Ecclesia Malabarica.

41

6. S. Sides, ut manifestatur in Brevis primo,
intendit manum apponere in directe et
immediate episcopum nominando pro Malabarica,
quod per Brevis secundum confirmatur.

42. b) Quid factum fuerit a S. Sede et a Dom. Menesio
post expeditionem Brevis secundi.

S. Sides incepit
agere de instituendo
successor Mar
Abrahami

Post expeditionem Brevis secundi S. Sides incepit
agere de successor Mar Abrahami instituendo. Varci
fuerunt propositi et tandem R. P. Franciscus Roz, S. J.
fuit electus die 5 nov. 1599⁽²⁶⁾, pro sede Angamalenensi
"per obitum beati Mar Abraham olim Archiepiscopi
angamalensis, extra romanam curiam defuncti, pastoris
solatio instituta"⁽²⁷⁾. Mar Abrahamus mortuus est a. 1597.
Quidam dicunt eum haereticum a vita migrasse. Sed
documenta S. Sides confecta post expeditionem Brevis primi
de quo supra, nihil de eius haeresi loquuntur. Hoc notatu
dignum est eo quod in Brevis primo ipse apparet tanquam
de haeresi suspectus.

43

Successor Mar
Abrahami: mutationes
quas acciderunt
quoad Archiepiscopatum
Angamalensem.

ut diximus R. P. Franciscus Roz, S. J. erat successor
Mar Abrahami. Post eius electionem sedes Angamalenensis
reducta fuit in simplicem sedem episcopalem suffra-
ganam sedis Goanae, et fuit Patronatus Regis Portugalliae

(26) Beltrami, op. c. p. 132

(27) Brevis Apostolicum diei 4 aug. 1600, apud Beltrami, op. c. p. 133, nota 104.

fuit ad eandem sedem extensum. De his loquitur Breve Apostolicum diei 4 aug. 1600. Reductio ius ad statum suffraganeum accidit die 20 decem 1599, dum ius Patronatus super eam collatus fuit die 4 aug 1600. (28)

Mortuo Mar
Abrahamo quid
fecerit Dom. Me-
nezius auctor
Synodi.

44 Mortuo Mar Abrahamo, Dom. Menezius, ut quidam dicunt, instituit R. P. Franciscum Rez S. J. Vicarium Apostolicum. Sed sciens Georgium Archidiaconum jam fuisse in possessione administrationis, nominationem Francisci Rez revocans, Dom. Menezius instituit ipsum Archidiaconum Vicarium Apostolicum exigens ab eo professionem fidei juxta formulam a se praescriptam. Ut videmus, haec nominatio non videtur effectum sortita esse. Dom. Menezius praeterea in Malabariam profectus ecclesias visitavit jurisdictionem in eis exercens, Malabaribus, ut ipse ait ait, ad obedientiam Sedi Apostolicae reduxit, synodum Diampuntanam dioecesanam "juxta sacros canones" celebravit et Georgium Archidiaconum Gubernatorem Malabaricae instituit.

De his omnibus infra nobis agendum est.

(28) Bellami p. c. p. 133.

Haec duo Lusitani magnopere cupiebant effici. De suffraganeitate postea dicemus. Quoad ius Patronatus ipsi in synodo Diampuntana suam mentem aperte revelarunt. In epistola enim sua P. Nicholas Pimenta S. J., scripta ex Goa die 21 dec. 1599 ad Praepositum Generalem S. J., sic legimus: "... at the Synod assisted the governor of Cochin, Dom. Anthony Noronia and the chief dignitaries of the city who on behalf of the King of Portugal had assumed on themselves the task of the protection of their Christians. How important was the step and how greatly in future it was to promote the interests of the Portuguese Crown none can gainsay who is aware of the effect of binding to this race, which from the days of St. Thomas had alone in India held the faith and could place in array thirty thousand armed men, to the cause of Portugal and of bringing them under the obedience of the Roman See. What greatly helped in effecting this was the zeal displayed by and the exemplary life of his Prelate."

Mackenzie, *Christianity in Travancore*, pp. 69-70.

Motivum politicum hic non obscure manifestatur. Praelati Goani saepe vices gerebant regis Portugalliae in rebus civilibus quando officium Proregis Goani vacabat. Ipse Dom. Menezius hujusmodi officium civile pro aliquo tempore gerebat Goae — Cf. H. Heras, S. J. *The Conversion Policy of the Jesuits in India*, Bombay, 1933, p. 77.

III

Rationes quae
videntur ostendere
Breve primum
per secundum
revocatum fuisse
saltem quoad
partem.

Ordo de
integro circa ma-
teriam Brevis primi.

45 Quid dicendum sit de Breve primo post expedi-
tionem Brevis secundi.

Sive in Mar Abrahamum factus fuerit processus
sive non, sive in processu ipse inventus fuerit reus
criminum sive non, Breve primum revocatum fuisse
videtur per secundum saltem quoad Mar Abrahamum
et Vicarium Apostolicum instituendum.

46 Mar Abrahamus enim in Breve primo apparuit
tamquam de haeresi suspectus. In secundo autem ipse
supponitur Catholicus.

Breve primum insistit in Vicario Apostolico
latino instituendo dum Breve secundum agit de Vicario
Apostolico qui potuit esse sive Latinus sive Orientalis. Juxta
primum vicarius Apostolicus instituendus erat si Mar
Abrahamus erat esset per processum inventus haereticus
et in custodia Goa detentus. Sic instituendus poterat
amoveri et alius pluries in ejus loco substitui. Sed talis
non gaudet potestate ordines conferendi. Juxta vero Breve
secundum vicarius Apostolicus instituendus erat mortuo
Mar Abrahamo sed et vacante non vero impedita ut in
primo. Nulla data fuit restrictio quoad exercitium jurisdic-
tionis hujus, nihilque de hujus amotione in Breve secundo
invenitur.

47 Hinc Breve primum videtur omnem vim amisisse
post expeditionem secundi saltem quoad Mar Abrahamum
et Vicarium Apostolicum instituendum. Videtur enim
in secundo haberi ordinationem de integro circa materiam
in primo contentam, quod adeo verum apparuit si processus
in Mar Abrahamum fuerit factus et isti fuit inventus
reus criminum atque relatio processus ad Romam fuerit
missa.

Dom. Menezius vero
causa auctoritatem primi
ad instituendum Vicarium
Apostolicum.

Tamen videmus Dom. Menezium invocantem auctori-
tatem etiam Brevis primi in instituendo Vicario Apostolico

qui fuit diversus ab eo de quo Breve primum loquitur. Dicit enim ipse in litteris convocationis synodi: "Notum fit omnibus et singulis.... qualiter Clemens PP. VIII... binas ad nos direxit litteras in forma Brevis... quibus... nobis praecebat ut hujus Ecclesiae vacantis ob mortem Archiepiscopi Mar Abrahami curam gereremus..." (29)

48 In Breve autem primo Clemens PP. VIII non praecepit ut Archiepiscopus Goanus curam gereret Ecclesiae Angamalenis vacantis ob mortem Mar Abrahami. Insuper Breve primum expeditum fuit Archiepiscopo Goano cujus nominis mentio non habita est, et quidem quando sedes Goana vacabat. Continet istud Breve praeterea verba quae suggerunt electionem industriae personae in ejus executione. ~~Tamen~~, ut diximus supra, quaedam obscuritas hae in re invenitur.

utrum revocata fuerit facultas processum in alios faciendi ac Chaldaeos impediendi.

49 Quid autem dicendum est de inquisitione et processu faciendi juxta Breve primum ab Archiepiscopo Goano sive per se sive per Vicarium Apostolicum, in eos, si qui essent, qui erroris labe irretiti existerent in Ecclesia Angamalensi, necnon de impediendis episcopis Chaldaeis ne in Malabariam intrarent? Si ad executionem Brevis primi (ad praedecessorem Dom. Menzii directi?) electa fuit industria personae (?) vel res malabarica de qua in primo, tota de integro non exclusis his duobus punctis, fuit per Breve secundum tota de integro ordinata, dicendum videtur Breve primum de his duobus quoque vim suam amisisse totam. Sed hae in re controversia haberi possunt.

III

Virtute duorum
Brevium potest ne
Dom. Menzies sy-
nodum dioecesanam
celebrare?

50 Duo Brevia et Synodus dioecesana diampetitana.

Potest ne Dom. Menzies virtute horum duorum
Brevium synodum dioecesanam juxta sacros canones
celebrare in Ecclesia Angamaliensi tempore ius vacationis?

Non videtur
Dom. Menzies
potuisse synodum
dioecesanam cele-
brare.

Negative respondendum videtur. Nam Benedictus
pp. XIV sic definit synodum dioecesanam: "A lawful
assembly convoked by the bishop in which he gathers
together the priests and clerics of his diocese and all others
who are bound to attend it, for the purpose of doing
and deliberating concerning what belongs to the
pastoral care" (30). Iterum, W. A. W. Fanning dicit: "... in
a diocesan synod there is only one voter and only one
lawgiver, the bishop of the diocese.... It belongs to the
bishop to convoke the diocesan synod whether he be
consecrated as yet or not.... An archbishop, however,
who has not yet received the pallium, has not the same
right. When a diocese is vacant the vicar capitular
can and should hold a diocesan synod if a year has
elapsed since the celebration of the last one.... When two
dioceses are united under one bishop, the synod should
be celebrated alternately in the Cathedral of each diocese." (31)

Concilium Triden-
tinum de Synodo
dioecesana.

51 Ex his apparuit ad episcopum^{diocesannum} (vel ad Vicarium capi-
tulare) pertinere celebrationem synodi dioecesanae juxta
sacros canones: quod confirmari videtur a sequentibus
decisionibus Concilii Tridentini:

Concilium Tridentinum postquam egit de
Synodo provinciali et dioecesana atque de iis qui iis
invitati interesse debent, haec habet: "Quod si in his

(30) De Synodo dioecesana, l. 1. c. 1. Hanc versionem anglicam est ex The Catholic Encyclopedia. Opusculum Benedicti PP. XIV praesto non est.

(31) The Catholic Encyclopedia - Synod.

En textus originalis Benedicti XIV: "legitima congregatio
et quicquid coacta et Presbyteri et Clerici suae diocesis
aliique qui ad eam accedere tenentur in qua de
his quae earum Pastoralis incumbunt, agendum
et deliberandum est"

De Synodo dioecesana I. l. 1. c. 1. p. 30.

(Editio M. Ecklinensis, 1842)

Concilium Tridentinum (Sess. xxiv. c. 2 de reformatione) postquam egreditur de concilio provinciali atque de metropolitano qui istud convocare debentur et hanc habet de synodo diocesana: "Synodi quoque diocesanae quotannis celebrantur..." et deinde in fine dicit: "Quodsi in his tam metropolitani, quam episcopi, et alii supradicti negligentes fuerint; poenas sacris canonibus sancitas incurrant". Ergo episcopus qui negligit synodum diocesanam celebrare incurrunt poenas canonicas. Episcopus de quo hic, est episcopus diocesanus.

52 Iterum de examinatonibus sic a Concilio Tridentino (Sess. xxiv. c. 18 de reformatione) disponitur: "Examinatores autem singulis annis in diocesana synodo ab episcopo vel ejus vicario, ad minus sex proponantur: qui synodo satisfaciant, et ab ea probentur".

Ex his apparet juxta Concilium Tridentinum episcopum esse qui celebrat synodum diocesanam. Episcopus autem evidenter est episcopus diocesis in qua synodus diocesana celebratur.

53 Duo Brevia supradicta Dom. Menezium faciunt episcopum vel Archiepiscopum (vel Vicarium capitularem) Angamalinsem. Dom. Menezius utique poterat instituire Vicarium Apostolicum sedi Angamalensi vacanti. Sed ex hoc non sequitur eum acquisivisse potestatem episcopalem in archidiocesi Angamalinsem. Vicarius Apostolicus praeterea est Vicarius Papae non vero ejus per quem Papam eum instituit.

Hinc negandum videtur Dom. Menezium Archiepiscopum Goanum potuisse virtute Brevium supradictorum synodum diocesanam juxta sacros canones celebrare in Ecclesia Angamalinensi tempore ejus vacationis.

Duo Brevia Dom. Menezium non faciunt episcopum diocesanum ut possit synodum diocesanam celebrare

Objectio:

Potuit Dom. Menegius processum in alios institueret et Babylonenses impedire. Ad haec synodus dioecesis erat medium.

54 Sed quis possit sic arguere: Dom. Menegius poterat Vicarium Apostolicum institueret pro Ecclesia Angamalensi post mortem Mar Abrahami atque inquisitionem et processum facere in omnes qui erroris labe irreligiosi erant ne non impedire Chaldaeos ne in Malabariam intrarent (Breve secundum primum). Ad haec facienda ei visum est synodum dioecesanam esse optimum medium quoniam, juxta eam tota ista Ecclesia Angamalensis fuerit erroris labe irreligiosa. Qui jus habet ad finem possidet jus etiam ad media. Archiepiscopo praeterea Soano per Breve primum data erat plena et ampla potestas super omnibus de quibus in isto agebatur. Dicit enim istud Breve: "Super quibus omnibus et singulis plenam et amplam tibi facultatem et auctoritatem apostolica auctoritate tenore praesentium concedimus et impertimur."

Respondum.

55 Ad hoc respondemus:

Medium debet esse licitum.

a) Ad finem consequendum non potest adhiberi quodlibet medium. Media selecta inter limites licitos contineri debent. Convocare et celebrare synodum dioecesanam juxta sacros canones videtur excedere potestatem de quibus in Brevis duobus agitur. Potestas enim celebrandi synodum dioecesanam est episcopi (vel vicarii capitularis) jus dioeceseos in qua celebratur. Sed potestas de quibus in Brevis duobus, non possidetur a Dom. Menegio qua episcopo Angamalensi.

Processus faciendus erat in individuos non in communitatem.

56 b) Archiepiscopo Soano fuit data potestas inquisitionem et processum faciendi non in totam Archidioecesim Angamalensem, sed in individuos. Si qua inquisitio vel processus factus fuit in synodo diampelitana, isti fuit non in individuos sed in communitatem seu Archidioecesim totam.

In synodo diampelitana Dom. Menegius apparuit

non ut inquisitionem ac processum instituens sive in individuos individuos sive in communitatem, sed ut legislator proprie dictus et quidem quasi supremus legis ferens pro tota Ecclesia Angamalensi circa quamlibet materiam sive dogmaticam sive moralem, sive canonicam sive liturgicam, sive etiam socialem.

In synodo non erat locus processum faciendi, quia omnes erant Catholici: alius erat finis synodi, ne Vicarius Ap. in synodo institutus fuit ad quod uno synodus erat non erat licita.

57 c) Insuper — hoc maximi momenti est — Dom. Menzies in synodo diampuritana celebranda nullam intentionem habuit inquisitionem ac processum faciendi in labe erroris irretitos ut in objectione dicitur. Juxta ipsum Dom. Menzies Malabaricus tempore synodi erant Catholici.⁽³²⁾ Dicit enim ipse in litteris convocationis synodi: "Omnibus itaque lux veritatis affulsit: quam obrem nobis adhaerentibus fidem catholicam profusi sunt, nobisque morem gerentes ad Sanctae Romanae Ecclesiae gremium redierunt."⁽³³⁾ Cur ergo ipse synodum convocavit? En responsa eius: "Ob quae beneficia, maximas, ut par erat deo gratias egimus, utque iis diu Christiani illi fruerebantur, & ea quae ad Dei gloriam praestata fuerunt, rata & firma permanerent, nobis maxime salutare & opportunum visum fuit, Synodum dioecesanam quamprimum indicere, ubi quae ad Dei honorem, fidei catholicae augmentum, vitiorum seclerumque extirpationem, Christianorum quoad mores reformationem, animarum denique utilitatem & pacem opportuna forent, pertractarentur."⁽³⁴⁾ Praeterea inter acta synodi legimus scopum synodi fuisse reintegrare obedientiam R. Pontifici debitam &c.⁽³⁴⁾ Sed S. Pontifex non dedit Archiepiscopo Goans tales potestates quando praecipit ei ut inquisitionem faceret in labe erroris irretitos, et ante synodum Dom. Menzies nullam inquisitionem fecerat in talis.

58 Verumtamen omnia supradicta Dom. Menzies facere intenderat et fecit per synodum "dioecesanam" ab eo "juxta sacros canones" celebratam inter Christianos Angamalenses qui omnes juxta eam erat erant Catholici. Brevia duo

(32) Plerumque putabant et putant Malabaricos fuisse schismaticos ante synodum et fuisse a schismate conversos a Dom. Menzies in ipsa synodo.

(33) Raulin, op. c. p. 61.

(34) Litterae Convocationis Synodi, Raulin, op. c. p. 62.

(34*) Actio I. Decret I. Raulin, op. c. p. 66 — Appendix II hujus studii.

supradicta, ut patet, nihil dicunt de potestate talia faciendi inter tales Christianos in talibus adiunctis.

~~Et~~ ut infra videbimus Vicarius Apostolicus non fuit institutus in synodo. Potestas praeterea celebrandi synodum dioecesanam excedit potestatem instituendi vicarium Apostolicum. ~~Ha~~ ergo non potest esse medium ad hanc-

Synodus dioecesa-
sana non erat
licita ad impedi-
endos Chaldaeos.

59 *d*) Non potest dici, ut patet, synodum dioecesanam fuisse unicum medium ad impediendos Chaldaeos ne in Malabariam intrarent. Dom. Menzies utique fecit Malabarensis jurare in synodo se non accepturos ullum episcopum nisi quem S. Sedes immediate nominaret. Etiam si dicatur huiusmodi iuramentum fuisse unicum medium quo depellerentur Chaldaei juxta Breve primum, tamen synodus dioecesana non erat necessaria nec licita ad istum finem obtinendum. Synodum enim dioecesanam celebrandi potestas residet in episcopo dioecesano. ⁽³⁵⁾ Praeterea, ut supra videmus, per custodiam militarem Lusitani effectivè in executionem mandaverant dispositionem Brevis primi circa hanc rem.

60 Concludimus ergo Dom. Menziesum virtute duorum Brevis praedictorum Clementis PP. VIII non potuisse synodum Diamperitanam "dioecesanam" juxta saeros canones celebrare in Ecclesia Angamalinensi tempore ipsius vacationis.

(35) Si iuramentum erat necessarium, poterant ad illud Malabarenses a Dom. Menzies in unum locum convocari. Sed huiusmodi convocatio, ut patet, non est synodus dioecesana juxta saeros canones convocata.

Caput Secundum.

Metropolita et Primas in Partibus Orientalibus.

Utrum Dom.
Menezius ut Metropolita
et Primas potuerit
synodum
celebrare.

61

Videamus utrum Dom. Menezius ut Metropolita et Primas Ecclesiarum in partibus orientalibus potuerit synodum diampnitanae dioecesanam juxta sacros canones celebrare in Ecclesia Angamalusis ritus Chaldaei temporis vacationis.

Brevi conspectus
relationis inter
Lusitanos et Eccle-
siam malabaricam.

62

Breviter hic attingemus quid Lusitani voluerint, putaverint ac fecerint circa Ecclesiam Angamalensem ritus Chaldaei.

Lusitani et
Malabarenses in
maxima amicitia
inter se versabantur.

63

Quando Lusitani primo in Indiam appulsi sunt Ecclesia malabarica erat sub jurisdictione Patriarchae Syro-Orientalis Chaldaei. Malabarenses gaviti quod rex Lusitanus esset Christianus rogaverunt ut sub ejus protectione reciperentur quod libenter a Vasco de Gama fuit factum. Per hoc autem, ut patet, non fuit institutum Jus Patronatus Portugalliae super Ecclesiam Malabaricam. Episcopi Syro-Orientales a Patriarcha Chaldaeo in Malabariam missi maxima cum amicitia versabantur inter Lusitanos et hi in ecclesiis malabaricis celebrabant sacrificium, praedicabant Verbum Dei et Malabarenses in seminaris suis docebant et in sacerdotum ordinabant. (1)

Latinitas quae
Malabarensibus displicuit.

64

Sed in his omnibus Lusitani conabantur latinizare Malabarenses. Pueros ergo malabarenses isti baptizare voluerunt et aliquot Malabarenses in ritu latino ad sacerdotium

(1) R. P. Castelli, S. J. dicit: "... common solemn religious services in both rites were even performed in the same church to the common edification of all " The Examiner, Bombay, 1922, p. 203.

Cf. Scharhammer, S. J. The Malabar Church and Rome... (Trichy 1934) pp. 8-10; 16 199.

Lusitani habuerunt seminarium in Cranganore pro Malabarensibus, dum quosdam Malabarenses illi in Portugallia docuerunt.

promoverunt. Tamen sic ordinati non fuerunt accepti etiam a consanguineis suis ideoque coacti fuerunt missam chaldaicam celebrare in ecclesiis chaldaeo-malabaricis et si in Cochim sequebantur ritum latinum.⁽²⁾ Lusitani vero intenti erant Ecclesiam malabaricam latinizare. R. P. Franciscus Roz S. J. (episcopus) de his agens habet: there were "also religious who did not understand anything at all that was not of the Latin Rite and declared everything else at once as heresy and superstition forcing them to eat fish and drink wine in Lent against their Rite though this fasting is more in conformity with the holy canons and the fasting of the original Church."⁽³⁾ Propter talem coactionem Malabarienses a Lusitanis se liberantes ad montes se contulerunt.⁽⁴⁾ Non negamus fuisse errores inter Malabarienses.

Juxta mentem
lusitanorum episco-
pus Goanus erat
episcopus etiam
Malabaricae.

65 Sedes episcopalis Goana latina a. 1533 erecta ad gradum metropolitanum fuit erecta a. 1558. Juxta mentem lusitanorum episcopus Goanus erat episcopus Malabaricae et totius Indiae. Antonio de Porto in litteris suis diei 20 nov. 1557 hoc significavit dicens: "O bispo de Guoa era bispo do Mallavar e de toda a India"⁽⁵⁾

S. sedes confir-
mavit jurisdictionem
Patriarchae Chaldaei
in Malabariam.

66 Anno 1582 Mar Joannes Sind Sulaga fuit electus Patriarcha Chaldaeus et Julius PP. III confirmavit ejus jurisdic-
tionem in Malabariam quod Pius PP. IV etiam fecit quando confirmavit electionem Mar Abdissu successoris Mar Sulagae.⁽⁶⁾
Hoc cura Lusitanis displicuit.

Qui ex "Chaldaea" in Mala-
bariam chr fecerunt, inter
quos erat Mar Josephus, detinui
fuerunt a Lusitanis: fuerunt
liberati ea condicione ut
dipenderent a Praefato Goano.

67 Regnante Mar Abdissu, ex "Chaldaea" in Malabariam
profecti sunt duo episcopi Chaldaei Mar Elias et Mar Josephus,
etque episcopus duo Dominicani, episcopus nempe Ambrosius et

(2) D'Souza, *Oriente Conquistado*. II. 71.

(3) Schurhammer, S. J. Op. e. p. 22.

(4) D'Souza, Op. e. p. II. 70.

(5) Beltrami, Op. e. pp. 40-43. nota 9.

(6) Vide documenta Pontificia apud Giamil, Op. e.

Jurisdictio ista erat de "Calicut et tota India" *ibid.* p. 17.

"Anche al Concilio di Trento, quando vi fu letta la professione di fede di Abdissu e vi furono annunciate alcune chiese malabariche come soggette al patriarca caldeo, l'oratore del re di Portogallo protestò, faccendo osservare che quelle chiese erano soggette soltanto all'arcivescovo di Goa, primate di tutte le Indie. Cf. Reynaldi a. 1562, n. 29; Eheses S., Concilium Tridentinum, VIII, p. 958." Beltrami p. c. p. 39

Lusitani sic putabant forsan ex eo quod "Il primo vescovado fu eretto a Goa nel 1533 e si estendeva dal Capo di Buona Speranza fino alle frontiere della Cina". Beltrami, Op. e. p. 35. Huic manifestatur munus di Antonio de Porto qui die 20 nov 1557 scripsit episcopum Goanum fuisse episcopum Malabaricae. Sed hoc non
Sed hoc non
Sed hoc non

sacerdos Antoninus. (7) Hi a Lusitanis detenti fuerunt et tantum post 18 menses permitti fuerunt in Malabariam transire. Lusitani contenderunt illos non potuisse jurisdictionem in Malabar exercere nisi dependunt a Praelato Goano. (8) Nam juxta Lusitanos "O bispo de Guova era bispo ~~era~~ do Malabar e de toda a India". In eo episcopi illi Chaldaei ut placeret placerent Lusitanis didicerunt latine missam celebrare. (9) Mar Elias cito reversus est in patriam et episcopus Ambrosius mortuus est (in Cochin?). Sacerdotem Antoninum amicum Mar Josephi Summus Pontifex in Romam revocavit. (10)

Mar Josephus de haeresi accusatus fuit: innocens in Portugallia renuntiatus fuit: a Portugallia per Romam in Indiam reversus Goae detentus fuit(?).

68 Mar Josephus de haeresi accusatus in Portugalliam deportatus, ibique innocens renuntiatus per Romam in Malabariam reversus est a. 1564. Pius PP. IV in Brevis Devotionem tuam diei 27 junii 1564 sic alloquitur Mar Josephum: "Te missa venerabilis fratris nostri Abdissa, patriarcha de Mussal, visitasse illos Christifideles qui in regione Indiae Malabar appellata degunt, libenter cognovimus. Eo cum deo juvante redieris, hortamur ut diligenter illos doceas eam fidem et doctrinam quam ipse patriarcha Romae professus est, et ad eam omnibus depositis erroribus perpetuo tuendam sedulo adhorteris..." (11) Sed Lusitani Mar Josephum in custodia detinuerunt quando in Indiam rediit (?).

Mar Abrahamo apparenti Mar Josephus liberatur.

69 Interea Malabarienses rogaverunt Patriarcham Abdissam ut episcopus sibi daretur. Quodam Mar Abrahamo in Malabar apparenti liberatus fuit (?) Mar Josephus. Dicunt Mar Abrahamum fuisse clericum ne in sacerdotali quidem ordine constitutum a Nestoriano Patriarcha inimico Patriarchae Mar Abdissae in Malabariam missum. (12)

(7) Eo tempore erat Patriarcha inimicus Patriarchae Mar Abdissae et ab eo aliquando mittebantur episcopi in Malabariam.

(8) Beltrami op. c. l. c.

(9) Haec omnia colliguntur a litteris Antonii de Porto - Beltrami, ibid.

(10) Mar Elias erat representativus Patriarchae, Mar Josephus frater Patriarchae Sulgae, episcopus Ambrosius et sacerdos Antoninus a Romae Pontifice fuerunt missi in Orientem cum Sulga. Episcopus Ambrosius erat "legatus" Papae. Patriarcha intendit Mar Josephum esse metropolitam Malabaricae.

(11) Beltrami, op. c. 89. - S. Pontifex vocat Mar Josephum episcopum Ninivensensem.

(12) Videtur posse ostendi Mar Abrahamum fuisse episcopum et a Mar Abdissae in Malabariam missum: hoc vero ad scopum nostrum non pertinet.

Mar Abrahamus
deportatus est
in Portugalliam.
Sed se liberans
ad Papam perrexit
et cum litteris
Papae in Indiam
reversus est. Tamen
in custodia
detentus fuit Goae.

Jussu Papae
Patriarcha divisit
Malabariam inter
Mar Josephum et
Mar Abrahamum.

S. Sides agnovit
jurisdictionem
Patriarchae Chaldae
in Malabaribus non
obstanti metropoli-
tatu goano.

Mar Josephus qui
aliquo modo lacerationem
passus, de haerese accu-
satus in Romam depor-
tatus fuit, ibique
mortuus est.

70 Lusitani statim apprehenderunt Mar Abrahamum et deportaverunt eum ad Portugalliam. Iste autem se liberans ivit ad Patriarcham Mar Abdiso et cum litteris commenda-
tibus perrexit ad ipsum Romanum Pontificem. Pius PP. IV benigne eum accepit et munitum litteris commendatitiis ad Metropolitam Goanam et alios datis misit in Malabariam rogans Patriarcham Mar Abdiso ut dividant Malabariam inter Mar Josephum et Mar Abrahamum. Sed Goae Mar Abrahamus fuit iterum incarceratus. Sicut enim ipsum fuisse de haeresi suspectum tamquam de deceptorem Romani Pontificis.

71 Patriarcha itaque, ut vidimus in capite praecedenti, fretus "auctoritate accepta a Papa Pio IV", anno 1567 assignavit Mar Josepho sedem Gamilaensem et Mar Abrahamo sedem Angamalensem.

72 Pius PP. IV die 28 feb. 1565 in litteris pro Mar Abrahamo ad Archiepiscopum Goanum datis scripsit ad hunc ut "ad effectum adduci curat" id quod Patriarcha Chaldaeus decerneret quoad dividendam "diocesim illam ad se in istis partibus pertinentem" inter Mar Josephum et Mar Abrahamum. Summus Pontifex praeterea significat in iisdem litteris se velle jurisdictionem Patriarchae manere salvam et integram: "...jurisdictionem ei suam salvam et inviolatam manere aequum esse censemus et volumus".⁽¹³⁾ Eadem ideo habetur in litteris ejusdem Pontificis ad episcopum Cochiniensem datis de eadem re eodemque die et anno.⁽¹⁴⁾

Haec omnia invicti demonstrant S. Sides agnovisse jurisdictionem Patriarchae Chaldaei in Malabaribus etiam post erectionem sedis Goanae in Metropolim.

73 Interea Mar Josephus, annuente S. Side, de haerese accusatus Goae fuit detentus. Dicitur Mar Abrahamum et Mar Josephum hac vice simul fuisse Goae. Mar Josephus fuit in Romam deportatus et ibi mortuus est.⁽¹⁵⁾ Hic Mar Josephus inter-
duxit apud Malabarum azimum et vestimenta latina.⁽¹⁶⁾

(13) Vide has litteras apud Giamil, op.c. p. 71.

(14) Ibidem. p. 73.

(15) D'Souza in Oriente Conquistado. II. p. 75. de Mar Josepho dicit: "Em Roma soube este lobo revestirse de tal forte em pelle de ovelha, que o julgavão por digno de hum capello de cardeal".

(16) D'Souza, ibid. I. 86.

Mar Abrahamus
in sede Angamal-
ensi.

74 Mar Abrahamus vno nocte de throno contulit semetipsum in sedem Angamalensem quae propter mortem Mar Josephi postea comprehensabat totam Ecclesiam Chaldaeorum-Malabaricam.

Mar Abrahamus
et concilia
Goana.

75 Anno 1575, ut vidimus, Lusitani Mar Abrahamum invita-
verunt ad Concilium provinciale Goanum secundum cui tamen
non interfuit propter rationem supradictam. Anno vero 1585 jussu
Gregorii PP. XIII ipse interfuit concilio provinciali Goano lris ut
in capite praecedenti vidimus.

Toto hoc tempore
Malabarenses
erant Catholici
et Patriarchae
jurisdictio
erat agnita.

76 Multa extant documenta hujus temporis quae invicem
demonstrant Mar Abrahamum et Malabarenses fuisse Catholicos
sub obedientia S. Sedis⁽¹⁷⁾. Contra quemdam Mar Simonem intruse-
rent Gregorio PP. XIII, isti dimicarunt eumque extra Malabariam
eiecerunt⁽¹⁸⁾; synodum dioecesanam in civitate Angamalen-
si celebrarunt; Patres Societatis Jesu apud se laborare invita-
verunt; libros corruerunt re. re. In hujusmodi documentis apparet
etiam apparere jurisdictio Patriarchae Chaldaei in Malabariam approbata
a S. Sede non obstante metropolitatu Goano. Sic v.g. die 4 Martii 1580
Gregorius PP. XIII concessit facultatem Archidiacono Georgio ut in episcopum
consecraretur (si non erat consecratus) " dummodo propter hoc eadem
Patriarchae et archiepiscopo (Abrahamo) cui dicta ecclesia patriarchali
et metropolitico jure respectiva subiecta esse dignoscitur nullum
imposterum praesudicium generetur "⁽¹⁹⁾

Quae post a. 1585
acceiderunt narra-
ta habentur in
capite praecedenti.

77 Ea quae post annum 1585 acciderunt breviter narravimus
in capite praecedenti quando egimus de adjunctis in quibus Breve
primum Clementis PP. VIII fuit expeditum. Ad ea ergo benevolun-
torem remittimus

Omnia supradicta
ostendunt Malabariam
fuisse sub Patriarcha.

78 Ex his omnibus patet Malabariam fuisse sub jurisdictione
Patriarchae Chaldaei ejus in eam jurisdictio confirmata fuit a S. Sede
non obstante institutione Metropolitatus Goani.

Quod Mar Josephus et Mar Abrahamus fuerint de haeresi
accusati a Lusitanis et annuente S. Sede⁽²⁰⁾ in carcerati in Portugalliam
vel in Romam fuerint deportati, et alia multa hujusmodi non
arguant, ut per se patet, Ecclesiam Malabaricam fuisse suffraganeam

(17) Vide ista documenta apud Giamil et Beltrami op. c.

(18) Vide de hoc litteras Mar Abrahami ad Papam, Giamil, op. c. p. 97.

(19) Beltrami, op. c. p. 197.

(20) Lusitani a S. Sede facultatem procuraverunt Mar Josephum ultima vice
de haeresi accusandi. ut vidimus a. 1585. Sed etiam ante annum 1585 Lusitani inquisitionem
faciebant in causa episcoporum Malabarensium, quia juxta eos episcopus
Goanus erat episcopus Malabariae et totius Indiae et ceteri omnes episcopi
ab eo non pendentes erant usurpatores vel haeretici...

Sedis Goanae vel in eam hierarchicam potestatem exercere potuisse Archiepiscopum Goanum.

Assistentia
Mar Abrahami
Concilio Goano non
probat eum fuisse
suffraganeum.

79 Item, quod Mar Abrahamus, iubente Gregorio PP. XIII, interfuerit concilio provinciali Goano, non fecit eum suffraganeum Archiepiscopi Goani. Iuvat hic referre dispositiones Concilii Tridentini in causa similima. Tridentinum dicit: "Iidem episcopi, qui nulli archiepiscopo subiciuntur, aliquem vicinum metropolitanum semel eligant, in cuius synodo provinciali cum aliis interesse debeant; et quae ibi ordinata fuerint, observent, ac observari faciant. In reliquis omnibus eorum exemptio, et privilegia salva, atque integra manant" (21)

Mar Abrahamus
non erat episcopus
comprovincialis
Province Goanae.

80 Rectum ergo non erat quod Mar Abrahamus numeratus fuerit inter "episcopos comprovinciales" a conciliis provincialibus Goanis an. 1575 et 1585. Ebi isti sic designatus fuerit, tamen, ut videmus. Concilium a. 1585 agnovit jurisdictionem Patriarchae Chaldaei in Malabarica. Lusitani praeterea erraverunt putantes "o bispo de Guova era bispo do Mallavar e de toda a India".

Decisio Sedis Ap.
directi nominandi
episcopum Malabaricae
non fecit eam Goae
suffraganeam.

81 Verum est quod suggerentibus conciliis provincialibus Goanis, S. Sedes statuit directi nominare episcopum Malabaricae. Sed per hoc ista Ecclesia, ut patet, non fuit facta suffraganea Sedis Goanae nec Metropolitanae Goano ulla potestas in eam fuit concessa.

Jus Patronatus
Portugalliae externum
fuit Malabaricae
a 1600. Ergo ne illud
quidem Malabaricam
ullo modo subiecit
Goae.

82 Ebi Mar Jacobus episcopus Malabaricae (1504-1550) et quidam alii salarium a regi Portugalliae acceperint (22), tamen Jus Patronatus in eam regi datum fuit tantum die 4 aug. 1600 ut supra vidimus. Ergo ne hic titulus quidem poterat quoque modo dare aliquam potestatem Metropolitanae Goano relati ad Ecclesiam Malabaricam, si quidem Jus Patronatus regis ullo modo afficeret potestatem hierarchicam. Metropolitanae enim Goani saepe vicegerbant

(21) Sess. XXIV caput 2. de Reformatione.

(22) Schurhammer, S.J. Op. c. p. 9

regis Portugaliae in rebus civilibus et civilo-ecclésiasticis quando officium Proregis Goani vacabat. Dom. Menezius huiusmodi officium aliquo tempore Goae gerebat⁽²³⁾

Subiectio Sedis
Angamalensis Inqui-
sitioni Goanae non
fecit eam suffraga-
neam.

83 Item concilium provinciale Goanum a. 1585 subiciens sedem Angamalensem Inquisitioni Goanae nullam vindicavit Metropolitano Goano potestatem metropolitanam et hierarchicam super illam sedem cuius dependentia a Patriarcha Chaldaeo concilium istud, ut vidimus, explicitis verbis agnovit.⁽²⁴⁾

Subiectio Mar Abrahami
in fide (si deficeret
vel defecit) non
faciunt vel fecit
Malabaricam suffra-
ganeam Goae ut
quidam putant:
ne Patriarchae
iurisdictio per eam
tota tolli poterat.

84 Pius PP. IV. in litteris commendatitiis pro Mar Abrahamo datis, scripsit ad Archiepiscopum Goae, ut "ad effectum adduci currit" quod Patriarcha Chaldaeus dixerat quoad malabaricam "diocesim illam ad se in istis partibus pertinentem" nempe ut divideretur inter Mar Josephum et Mar Abrahamum, "si modo ipse Mar Abrahamus... in fide et unione Ecclesiae Catholicae permaneret."⁽²⁴⁾ Ex hoc ut ^{quidam} videntur putare, non sequitur ^{quod} Ecclesia Angamalensis foret suffraganeam Sedis Goanae, si Mar Abrahamus "in fide et unione Ecclesiae Catholicae" non permaneret. Pontifex enim nihil de hac re loquitur in suis litteris. De facto Ecclesia Angamalensis facta fuit suffraganea Sedis Goanae tantum post mortem Mar Abrahami (1597) et celebrationem synodi Diamperitanae (1599). Ergo nequit dici per haeresim Mar Abrahami (si in haeresim incidit) Archiepiscopum Goanum obtinuisse potestatem metropolitanam et hierarchicam in Ecclesia Angamalensi. Si Mar Abrahamus in fide et unione Ecclesiae Catholicae non permanserit, Archiepiscopus Goanus poterat ad summum impedire ne ille Angamalensem sedem gubernaret. Haec vero non est metropolitana potestas — Poteratne in eodem casu Archiepiscopus Goanus impedire exercitium

(23) Heras, S. J. *The Conversion Policy of the Jesuits in India*, Bombay, 1933, p. 77.

(24) *Giamil*, op. c. p. 72.

(24) "Thiner" *Annal. Eccl.* ad an. 1580, t. 3, N. CVII, pag. 233, Romae, 1856, ait "Maximam laetitiam Gregorius (XIII) hausit ex Simone Patriarcha electo Mudulano, cui parent universi Catholici Orientales Chaldaei in Assyria, in Mesopotamia, in Cochinchina atque in Oris Malabaricis, praesertim in provincia Angamalensi." *Giamil*, op. c. p. 570. Hic Patriarcha mittens ad Romanum Mar Elham ad confirmationem suae thelonis et pallium obtinendum dedit huic instructionem (anno 1580) "di provvedere con lettere della Sta di N. S^{re} et del Re di Portogallo, che li Vescovi che saranno mandati dal detto Patriarcha et Successori alli Popoli Chaldaei che sono nell'India di Coccin, Angamalia, et di S. Thomaso, di Cananor, et in altre Province non siano ritenuti in Goa..."

Arch. Vatic., AA., Arm. I - XVIII, n. 1795. Beltrami, op. c. p. 69 nota 33.

(24) *Giamil*, op. c. p. 72

jurisdictionis Patriarchae Chaldaei in Malabariam ?
 Non videtur. Nam defectio Mar Abrahami valebat impedire
 effectum exercitii jurisdictionis Patriarchalis tantum
 relate ad casum divisionis Malabaricae inter Mar Josephum
 et Mar Abrahamum, non vero relate ad omnes casus
 futuros. Sed hoc ad rem nostram non pertinet. Nam, ~~et~~
 etiam Archiepiscopus Goanus potuisset impedire in omni
 casu exercitium jurisdictionis Patriarchalis, tamen id non
 argueret in eo metropolitanam potestatem super Ecclesiam
 Malabaricam.

Duo Brevia
 Clementis PP. VIII
 nihil de suffraga-
 neitate agunt.

85 Duo Brevia etiam Clementis PP. VIII quibus quaedam
 potestas ecclesiastica conceditur Archiepiscopo Goano in
 Ecclesiam Angamalinensem, nihil potestatis metropolitanae
 vel primatialis contulit ei in eandem Ecclesiam
 ut ex ipsis Brevium dispositionibus constat.

Episcopus Dom.
 Menezius sciebat
 a. 1597 Malabariam
 non fuisse Goae
 suffraganeam:
 quod venit tantum
 a. 1599.

86 Ipse Dom. Menezius bene sciebat sedem Anga-
 malensem non fuisse suam suffraganeam. Sic enim
 ipse die 19 decem. 1597 scripsit ad Patriarcham Latinum
 Hierosolymitanum: "Et avverto V.S. Illmo che se
 ancora non è fatto vescovo di questa chiesa
 (i.e. Angamalina) saria cosa di molta importanza
 esser alcuno della Compagnia di Gesù ... et soprattutto
importa eh' il vescovo sia suffraganeo di questa
città (i.e. Goa) stando appresso al vescovato di
 Cochin, che è il piu vicino suffraganeo" ⁽²⁵⁾ Ecclesia
 Angamalensis sedis Goanae suffraganea facta fuit tantum
 die 20 decem. 1599. Idcirco hoc accidit propter supradictas
 litteras Dom. Menezii. Ill. ac Rmus Beltrami ad hoc
 observat: "Intanto la sede di Angamale, coll'elezione
 del Roz ⁽²⁶⁾ era stata privata del titolo e del rango di metropoli-
 tano ridotta a semplice sede vescovile suffraganea di Goa. Ciò
 era avvenuto il 20 dicembre 1599" ⁽²⁷⁾

(25) Beltrami, op. c. p. 122: Infra videtur Dom. Menezium sibi ipsi contradicentem.

(26) P. Franciscus Roz S. J. (della Compagnia di Gesù) fuit electus successor
 Mar Abrahami.

(27) Beltrami, op. c. p. 133.

Dom. Menzies vero sibi
inducavit metropolita-
nam potestatem in
Ecclesiam Angamalen-
sem; quae tamen
potestas ei non com-
petebat.

87

Quae quum ita essent, Dom. Menzies in litteris con-
vocationis Synodi Diamperitanae, die 14 maji 1899, postquam
meminerit de duobus Brevibus Clementis PP. VIII, et de "guber-
nator" instituendo sedi Angamalensi vacanti per obitum
Mar Abrahami, haec habet: "Id quod (i.e. institutio "guberna-
toris") alius titulus nostri muneris erat: primo quia talis
Ecclesia capitulo (quod sede vacante eam requirit) destituta
erat: deinde quia ea res ad Metropolitam Indiae et
omnium Ecclesiarum in partibus Orientalibus Primatem
attinere videbatur" (28) Iterum, Synodo praesidens Dom. Menzies
"coetus universo notum fecit... id (i.e. celebrationem Synodi)
etiam alio titulo ad se spectare juxta sanctiones canonicas,
cum Archiepiscopalis Sedes (i.e. Angamalensis) vacaret et
Ecclesia ipsa Archiepiscopalis, ipsius suffraganea, orbata
esset capitulo: atque ipse Metropolitanus esset..." (29)

Quomodo ipse sic dicere potuerit nescimus. Certe
Ecclesia Orientalis Angamalensis non includebatur inter
Ecclesias in partibus Orientalibus super quas Dom. Menzies
possidebat potestatem metropolitanam et primatelem. Nam,
si ista Ecclesia jam esset suffraganea sedis Goanae, postea
non reduceretur a S. Sede in simplicem sedem episcopalem
suffraganeam sedis Goanae.

88

Dom. Menzies non
erat Metropolita Mala-
bariae: etiamsi esset,
ideo non poterat
synodum dioecesanam
celebrare in Ecclesia
Angamalensi.

Dom. Menzies ergo titulo suo metropolitano ac pri-
matiali non poterat in res malabaricas se ingerere.
Notetur hic quod juxta dispositiones Concilii Tridentini
Metropolita vel Primas requirit synodum dioecesanam in dioecesi
sua suffraganea celebrari etiamsi ista valet. Concilium
enim Tridentinum definiens potestates Metropolitanas in sedibus
suffraganeis sicut de hujusmodi potestate. (30) Quid ergo dicendum
de synodo Diamperitana "dioecesana" si ea fuerit celebrata
a Dom. Menzio titulo suo metropolitano vel primatelem qui
tamen titulus non afficiebat Ecclesiam Angamalensem?

(28) Raulin, op. c. p. 60.

(29) Synod. diamp. Actio I, Raulin, op. c. p. 65 — Appendix II hujus studii.

(30) Sess. XXIII cap. 18 de Reformatione.
Sess. XXIV. cap. 2, 3, 5, 16, 20.

Caput Tertium.

Reductio ad Obsequium S. Sedis.

89

librum "reductio
Malabarensium ad
obsequium S. Sedis"
fuerit titulus
celebrandi synodum.

In hoc capite videamus utrum Dom. Menezius
potuerit synodum Diamperitanam dioecesanam juxta sacros
canones celebrare eo quod juxta eum Malabarensium fuerint
ab eo ad obsequium S. Sedis reducti.

I

Brevi conspectus
"reductionis".

90

Breviter exponemus quomodo Dom. Menezius Malaba-
rensium "reducerit ad obsequium S. Sedis".

Mortuo Mar
Abrahamo, Archidia-
cono Georgius
assumpsit administra-
tionem Archidioecesis
Angamalusis: Breve
secundum Clementis P^m
ei non erat notum.

Mar Abrahamus Archiepiscopus Chaldaeus Angamalusis
mortuus est anno 1597. Ante mortem ipse juxta consuetudinem (?)
Archidioecesim Georgio Archidiacono suo commendavit. (1) Hic
Georgius, ut vidimus, erat episcopus- electus Palurensis
atque obtinuerat a Gregorio P^m XIII die 3 jan. 1579 facultatem
administrandi Archidioecesim Angamalusensem tempore ejus
vacationis. (2) Mortuo ergo Mar Abrahamo, Georgius assumpsit
administrationem Archidioeceseos. Breve secundum Clementis P^m
de quo supra, non erat notum in Malabaribus. Nam Dom.
Menezius in epistola sua ad Patriarcham Latinum Hierosoly-
mitanum scripta, die 19 decem. 1597 dicit: "... al tempo
ch'io hebbi il Breve (i.e. Breve secundum), il arcivescovo
era morto, et la chiesa stava in poter dell'archidiacono,
al quale tutti havevan havean giurato obediensa
per la morte dell'arcivescovo." (3) Hinc ne Mar Abrahamus
in commendando ne Georgius in accipiendo adminis-
trationem Archidioeceseos culpari posse videtur.

91

Malabarenses
jurarunt stare cum
Archidiacono.

Malabarenses jurjurando statuerunt stare
cum Archidiacono et accipere episcopum a S. Sede nominatum
si iste esset Chaldaeus. Si vero non esset Chaldaeus, dixerunt
se deliberaturos quid in futurum esset faciendum. (4)

(1) Giamil, op. c. p. 603.

(2) Beltrami, op. c. p. 195.

(3) Idem, p. 121.

(4) Idem.

Dom. Menezius
statuit in Malaba-
riam proceden, visi-
tare ecclesias et
synodum celebrare
quin institueret
Vicarium Ap.

92 Dom. Menezius, ut ejus epistola supradicta ad Patriarcham
Latinum Hierosolymitanum scripta manifestat, non instituit
Vicarium Apostolicum pro sede Angamalinensi, sed statuit
per se procedere in Malabariam et efficere multa inter quae
erat etiam celebratio synodi. Ea verba ejus:

93 "Et per mediar a tutti questi mali⁽⁵⁾, et provider
a fatto a tante migliaia d'anime, et far che la S. Madre
Chiesa Romana sia obedita per tutto il mondo et sodisfar
meglio alli comandamenti di S. Sta no ho voluto
far provisione alcuna di governatore nel vescovato, ma
andar io proprio in persona a mettermi a fra loro et
visitar per me stesso tutte le chiese lor chiese, che stanno
sparse per duecento leghe di terra per diversi luoghi
d'infideli, ma amici et confederati di questo stato, per
poter così con la mia autorità (essendo io la seconda
persona di questo stato, et che il re infideli pretendono
haber per amico per loro interessi) andar purgando tutte
le chiese d'heresie et di errori che tengono, dando loro
la dottrina della fe cattolica, et levargli tutti i libri
che tengono heretici, et alla fine congregar una synodo
di tutti lor sacerdoti et fargli dar obediensa alla Chiesa
Romana con giuramento di ricever il prelato, che
S. Sta gli darà..... mi parto di qua d'aprile per un
tempo che cessano i negocii di questo stato con l'entrata
dell'inverno et starò la fino a ottobre, aspettando di
veder se con le navi vien vescovo per quella Chiesa, per
farlo introdur con facilità nel suo vescovato..."⁽⁶⁾

Hic apparere videtur in Dom. Menezio intentio
faciendi omnia supradicta per se ipsum quin institueret
Vicarium Apostolicum juxta tenorem Brevis Secundi Clementis P. VII.

(5) Juramentum scilicet Malabaricum, erroris nestoriani
inter eos, actio ejusdem sacerdoti qui prohibuit nomen
Papae publice in officio recitari &c. et apparet in ipsa
epistola. Vide textum totum epistolae in Appendice III hujus studii.

(6) Beltrami, op. c. pp. 121, 122.

Quid dicendum
de dictis juxta quae
statim post mortem
Mar Abrahami, R.
P. Roz nominatus
fuit Vicarius Ap.
quae tamen nomi-
natio fuit revocata
in favorem Archi-
diaconi.

94

Juxta Raulin et alios Dom. Menzies, antequam in Malabariam proficisceretur, statim ac de morte Mar Abrahami fuerat edoctus, instituit in Vicarium Apostolicum R. P. Franciscum Roz, S. J., et deinde audiens de Archidiacono administrationem assumente ipsum Archidiaconum fecit Vicarium Apostolicum dante ei duos consiliarios quorum unus erat R. P. Franciscus Roz, S. J. (7) Sed verba Dom. Menzies supra citata huic assertioni contraria videntur. Verumtamen in litteris convocationis synodi Dom. Menzies dicit: "... statim ac fuit vita functus ... Mar Abrahamus, curavimus Gubernatorem illius Ecclesiae virtute litterarum Apostolicarum institueri eumque mittere ad dictae Ecclesiae possessionem capiendam". (8) Res forsitan sic accidit: statim ac mortuus fuit Mar Abrahamus, R. P. Franciscus Roz, S. J. fuit nominatus Vicarius Apostolicus sed propter Archidiaconi officii assumptionem, Dom. Menzies illam nominationem revocavit et cogitabat de itinere in Malabariam faciendo ad supradicta efficienda antiquam nominatio Archidiaconi effectum sortiretur. Hoc modo inter se conciliari posse videntur dicta Dom. Menzies et aliorum hac de re, siquidem nominatio Archidiaconi tamquam nulla a Dom. Menzies censebatur ut infra videbimus. Alia explanatio quoque probabilis videtur. Dom. Menzies, ut ipse scripsit ad Patriarcham latinum, non instituit, ne institueret intendere Vicarium Apostolicum. Sed postea mentem mutans instituit R. P. Franciscum Roz, S. J., et deinde Archidiaconum cuius tamen institutio effectum non ut sortita. Sed difficultas hic habetur de ipsius verbis: "statim ac fuit vita functus...."

95

Archidiaconus no-
minatus Vicarius Ap.
renuit accipere con-
siliarius: dixit se
professionem fidei
juxta formulam praes-
criptam emissurum
post aliquot dies:
juramentum Ma-
labarensium.

Archidiaconus renuit accipere consiliarius; ideoque eorum nominationem Dom. Menzies suppressit. Requisitus professionem fidei emittere juxta formulam a Dom. Menzies praescriptam Archidiaconus respondit se id facturum post aliquot dies addens quoad munus "Id accipio quod praehabebam". Interea ipse dicitur multa et varia facinorosa perpetrasse praesertim contra Patres Societatis Jesu. Eo duce dicitur populus Angamalenensis jurasse se legem S. Thomae (9) pessumdari non toleraturos atque

(7) Raulin, op. c. p. 19

(8) Ibidem, p. 60.

(9) Lusitani per legem S. Thomae intellexerunt aliam fidem a fide (lege) S. Petri. Sed Malabarenses videntur intellexisse ritum Chaldaicum.

Archidiaconus moram causavit ad professum in professione fidei mittenda forsitan ex eo quod sperabat episcopum ex 'Chaldea' intra illud tempus venturum.

accepturos episcopum Babylonensem tantum.⁽¹⁰⁾ Hoc
juramentum forsam fuit idem de quo Dom. Menezius
agit in epistola sua scripta ad Patriarcham Latinum
Hierosolymitanum.⁽¹¹⁾

Lusitani in Mala-
baria cum quibus
etiam Vicarius
Generalis Cochinchensis
proclamarunt
Archidiaconum
catholicum: Archi-
diaconus fecit coram
eis professionem fidei.

96 Et si res hoc modo se haberet, Lusitani tum
ecclesiastici, tum civiles qui eo tempore in Malabar
degebant, exceptis Patribus Societatis Jesu, solemniter
Archidiaconum acceperunt in insula Vaip prope Cochinchinam
ibique proclamarunt eum optimum catholicum.
Professione fidei ab uno ex illis recitata Archidiaconus
suum praeiit assensum in lingua malabarica,
etsi, ut aiunt, formula ista fuerit ne illa a Dom.
Menezio praescripta ne exarata in lingua Archidiacono
nota. Vicarius Generalis dioecesis Cochinchensis interfuit
huic coetui adunato intra fines sui dioecesis.
Episcopus Cochinchensis qui eo tempore in Malabar
non erat, postea suam displicentiam expressit.⁽¹²⁾

Fuitne illa
professio fidei ab
Archidiacono facta
sufficiens ad
officium suscipiendum?

97 Num canonice sufficiens fuit huiusmodi
professio fidei ut Archidiaconus in possessionem
officii immitteretur? Rursum isti dixerat se professionem
fidei emissurum coram quibuscumque officialibus exceptis
tamen Patribus Societatis Jesu. Professio utique facta
fuit coram ordinario pacem et communionem cum
S. Sede habente. Eratne ad validitatem actus
necessarium ut adhiberetur formula a Dom. Menezio
praescripta? Si formula quaelibet ad validitatem
actus sufficeret, dicendum videtur Archidiaconum
statim evasisse Vicarium Apostolicum. Sed Dom.
Menezius ita non censebat.

(10) Raulin, op.c. pp 19 599.

(11) Huic dubitandum esse videtur utrum per juramentum Malabaricus
statuerint se accepturos episcopum Babylonensem tantum. Dom. Menezius
enim hoc modo de juramento non loquitur.

(12) Epistola P. Nicolai Pimenta, S.J. diei 21 dec. 1599 ad Claudium Aquaviva
Praepositum S.J. a Goa scripta -
Mackenzie, Christianity in Travancore, pp. 68-69.

Patres S.J. qui fuerunt **98** Patres Societatis Jesu, qui ex professo exclusi
 exclusi steterunt fuerunt a coetu supradicto, rem notificaverunt Dom.
 contra alios Lusita- Menezio. Lusitani qui in Malabarica Archidiaconum
 nos qui Archidiaconum acceperunt, dicuntur fuisse adductos ad agnoscendum
 Archidiaconus suum errorem.⁽¹³⁾ Raulin dicit Archidiaconum postea
 dolo accusatus. manifestasse se in coetu isto agnovisse quidem
 auctoritatem Romani Pontificis et Archiepiscopi Goani,
 id vero non in Ecclesiam Malabaricam Chaldaicam
 sed respective in Ecclesiam Romae et in Ecclesiam
 latinam Indiae.⁽¹⁴⁾

Dom. Menezius
 in Malabarica:
 sermo eius.

99 Dom. Menezius in Malabaricam profectus est.
 Archidiaconus et quidam sacerdos ei obviam venerunt
 in Cochin, ubi pro conferentia statutum fuit omnibus
 in Vaipicottam (Chanotta, malabarice Chennamangalam,
 etiam dictam) esse peragendum.⁽¹⁵⁾ In ecclesia Vaipicottana
 Dom. Menezius ad populum sermonem habuit, argumento
 desumpto ex verbis S. Joannis: "Qui non intrat per ostium..."

Dom. Menezius deinde incepit visitare ecclesias.
 Relatio quaedam scripta an. 1601(?) de conditione Christia-
 nitatis in Malabarica haec habet: "Finalmente morto
 il detto arcivescovo babilonico et non vi essendo ivi
 nessun altro, fecero li padri della Compagnia ogni
 loro ~~sp~~ sforzo con l'arcivescovo di Goa che, superata
 ogni difficoltà, per virtù di due brevi che havevano
 procurato dalla Santità di N.S., andasse a visitar
 quella Chiesa et facesse un governatore catholico
 et vicario sin ch'è si faceva un altro vescovo. Vi andò
 finalmente il detto arcivescovo l'anno passato del 99"

Nomen Patriarchae
 non recitandum.

100 Animadvertens Malabaricus bis in saero bisque in
 officio nomen Patriarchae Babylonensis recitare, anathemate
 percussit omnes qui in posterum id facerent, sub poena

(13) Ibidem

(14) Raulin, op. c. p. 22.

(15) Hoc in loco Patres S.J. seminarium ~~dom~~ suum habuerunt. Reliquia seminarii hodie
 possunt videri prope ecclesiam a Patribus S.J. edificatam. Ecclesia ista fere intacta manet
 ac ut parocchia Archidiaconatus Ernakulamentis ritus Syro-Malabarici.

excommunicationis latae sententiae praecipiens omnibus ut jussu loco nomen Romani Pontificis recitarent. Coarchi Archidiaconus et sacerdos huic mandato subscripserunt.⁽¹⁶⁾

Dom. Menezius
consultantibus
Patribus S.J. visita-
vit ecclesias
malabaricas.

101 Dom. Menezius deinde incepit visitare ecclesias. Relatio quaedam scripta an. 1601 (!) de conditione Christiani-
tatis in Malabarica haec habet: "Finalmente morto il
detto arcivescovo babilonico et non vi essendo ivi nessun
altro, fecero li padri della compagnia ogni loro sforzo
con l'arcivescovo di Goa che, superata ogni difficoltà, per
virtù di due brevi che havevano procurato della Santità
di N.S., andasse a visitar quella Chiesa et facesse un
governatore catholico et vicario sin che si faceva un
altro vescovo. Vi andò finalmente il detto arcivescovo
l'anno passato del 99."⁽¹⁷⁾ R. P. Nicholas Pimenta S.J.
quoque die 21 decem. 1599, sic ad Praepositum Generalium S.J.
scripsit: "After taking counsel with our Fathers the
Archbishop decided on visiting the Archdiocese of Angamale
to induce that Church to receive a prelate from the
Sovereign Pontiff."⁽¹⁸⁾

Resistente Archi-
diacono visitatio
peragabatur cum
exercitio jurisdic-
tionis.

102 In ecclesia Parur, habito sermone de haeresi et
schismate extirpandis, multos confirmavit Dom. Menezius.⁽¹⁹⁾
Dicitur ipse in Alengat removisse errores cuiusdam sacerdotis
qui negabat Primatum Romani Pontificis. Archidiaconus
vero Dom. Menezio vehementer resistit.

Correctio Archidiaconi:
Synodus convocanda:
Dom. Menezius ut
episcopus advena
receptus fuit mutuo
consensu.

103 Dicunt in aliqua conferentia Dom. Menezium
correxisse erroneas ideas Archidiaconi circa Incarnationem
et necessitatem amplexandi Ecclesiam Romanam.⁽²⁰⁾ Archidia-
conus licet manifestaverit difficultatem recedendi a
Patriarcha Babylonensi, concessit tamen ut Synodus con-
vocaretur in qua de his omnibus ageretur. "Postremo
addidit se interim Menezio tamquam Episcopo advenae

(16) Raulin, op.c. pp. 22-24.

(17) Bellami, op.c. document. xxxii.

(18) Mackenzie, op.c. p. 69.

(19) Malabarenses simul cum baptizmate confirmabantur.

(20) Per Ecclesiam Romanam Lusitani saepe intellexerunt Ritum Romanum.

facultatem praedicandi ac benedicendi conferre; interdicto tamen quocumque alio exercitio ordinis et jurisdictionis" ⁽²¹⁾ Huic constituto Dom. Menezius subscripsit cum Archidiacono et sacerdotibus malabarensibus. Raulin dicit quod Dom. Menezius sic fecit "tempori ratus indulgentiam aliquid" ⁽²²⁾ Tempus synodi quoque fuit statutum.

Dom. Menezius
visitationem in pace
pergit: postea juris-
dictionum exercitio
ordinis etiam conferen-
do eo quod Archidia-
conus synodum
non adunaverit:
excommunicatus
fuit ab Archidiacono.

104 Post hoc Dom. Menezius potuit in pace visitare
varias ecclesias quarum in una, Quilonensi scilicet,
receptus fuit ut Metropolita et Primas Indiae. In ecclesia
Purakkat Dom. Menezius administravit Chrisma. Deinde
perrexit in Mulanthuruthi per Cochim et Vaip. Archidiaconus
vero residens in Angamale excommunicavit Dom. Menezium
eo quod jurisdictionem in Ecclesia malabarica (contra pactum
supradictum) exercuerit. Dom. Menezius autem dixit sibi
pactum non amplius esse servandum quia Archidiaconus
synodum tempore statuto non adunaverit ⁽²³⁾ Ipse praeterea
in ecclesia Mulanthuruthiensi "cuncta, ut libuit, Pontificis
munera exercuit" ⁽²⁴⁾ Deinde in ecclesia diampitana,
resistente Archidiacono, ad ordines promovit 38 candidatos
postquam fecisset eos abjurare haereses et jurare obdientiam
Romano Pontifici, Patriarcham rejicientes Babylonensem. ⁽²⁵⁾
Archidiaconus edixerat anathema in omnes, quotquot ordines
a Dom. Menezio susceperint. ⁽²⁶⁾

Visitatio ecclesiarum
et exercitium jurisdic-
tionis. Multi Dom. Menezium
sequuti sunt. Dom. Men-
zies statuit Archidia-
conum ab officio amo-
vere. Accusationes
in Archidiaconum.

105 Iterum Dom. Menezius in facie oppositionis
Archidiaconi qui reges quoque excitaverat, visitavit ecclesias
jurisdictionem in eis exercens modo supradicto. Sic ipse
sibi congregavit amicos et protectores ex ipsis Malaba-
rensibus. Reconciliatis regibus — rex Cochinchinensis minis
fuit reconciliatus ⁽²⁷⁾ Dom. Menezius in ecclesia diampitana
Pontificalia exercuit et praedicavit Georgium Archidiaconum

(21) Raulin op. c. p. 26-27.

(22) Ibidem p. 27.

(23) Ibidem p. 28.

(24) Ibidem p. 28.

(25) Ibidem p. 29.

(26) Ibidem p. 28.

(27) Ibidem p. 34.

esse excommunicandum. Archidiaconatus a Georgio in Thomam Curien translatus in videbatur.⁽²⁸⁾ Illi qui sequebantur Dom. Menezium — et isti erant non pauci — vocati fuerunt Romani, coetani vero Babylonenses.⁽²⁹⁾ Archidiaconus Babylonensium dux a Lusitanis accusatur tamquam haereticus ac schismaticus qui populum ad tumultum excitans mordicus tenebat legem S. Thomae contra legem S. Petri.

Archidiaconus
cessit Dom. Menezio
qui ei porrexit
decem articulos
subscribendos.

106 In fine finali Archidiaconus Dom. Menezio cessit⁽³⁰⁾ et Dom. Menezius ei porrexit documentum decem articulorum ab eo in globulo subscribendum, quod Archidiaconus fecit. Articuli isti decem haec erant:

1. Damnatio
haereticis et haereti-
corum.

107 "Primum omnium, quod ejuraret universos errores Nestorii yusque assueclorum Diodori et Theodori, quos atque sanctos venerantur⁽³¹⁾, imo faterentur, haereticos fuisse maledictos, atque aeternis mancipatos suppliciis, quippe qui in erroribus obstinati emortui fuerint; II ab ipso fatendum esse, ac per Pagos quoscumque ubi cum Archiepiscopo perveniret, palam denunciandum eunctis, nullam esse discrimen legis Divi Thomae a leg. Divi Petri, sed unicam tantum esse legem Christi quam Apostoli unanimiter per totum Orbem praedicaverunt; III profiteri debere fidem in manibus Archiepiscopi

2. Nullum discrimen
inter legem Thomae et
legem Petri.

(28) Ibidem - pp. 34-35.

Hic Thomas Curien videtur fuisse inimicus Georgii. Raulin de enim de Archidiaconatus Malabaricae agens haec habet: "Archidiaconatus erat unica dignitas in Ecclesia Angamalensi; qui vero in Archidiaconum ordinabatur, prius Episcopi, Cleri et Populi suffragia habere debebat; et quidem jure merito, cum is esset Vicarius Generalis Episcopi et in contentiosis et cura temporalium Minister. Populi autem et Cleri suffragia frequentissime in aliquem decessoris propinquum ferebantur; contra quem morem in Georgius dignitatem praeripuit cuidam Cassanario (= sacerdoti) Thomae Curia (qui postea fuit Menezii Comes) prioris Archidiaconi Nepoti." Op.c. p. 19 nota (6).

(29) Ibidem, p. 34-35.

(30) Le Quien dicit: "Obtemperavit tamen Lusitanorum potentiam veritas"
Oriens Christianus... II. col. 1281.

(31) Diodorus et Theodorus non fuerunt assueclae Nestorii. P. Hameiscus Rg s.j. in suo op. "De Erroribus..." dicit Malabarum nomina Nestorii, Diodori et Theodori omisisse quando Divinum Officium recitabant. pp. 32-33.

(32) Sed Diodorus ~~est~~ in paucis Ecclesiae dyunctus est.

3. Profusio fidei et quidem juxta formulam, quam Goae ipsi prae scripserat, cum eum Gubernatorum Archiepiscopatus in obitu Mar-
Abraham constituerat: IV. quod omnes traderet libros tam
4. Traditio librorum. proprios quam Archiepiscoporum decessorum et qui essent apud Chaldaeos et Syros; ut qui id pati possunt expurgarentur; qui vero scelus, comburentur. V. Obdientiam sacramento interposito Papae promitteret, ut Divi Petri successori, Christi Vicario in Terris, totius Ecclesiae Capiti, Patri atque Magistro, Doctori, ac omnium Christianorum Antistiti, atque adeo etiam Episcoporum, Archiepiscoporum, Primalium et Patriarcharum totius Orbis; insuper confiteretur quod omnes ei debent obedire et qui scelus fecerint a via aeterna salutis aberrare: VI. quod debuit anathema dicere Patriarchae Babylonico, ut haeretico Nestoriano, Schismatico, atque Ecclesiae Romanae rebeli; jurare praeterea se illi non obediturum nec habiturum amplius cum eo commercium, neque cum eo communicationem communicaturum, ne in accipiendis quidem reddendisve litteris: VII. sibi jurandum esse se non admissurum Episcopum aut Praesulem aliquem in Montanis illis Regionibus, nisi a Pontifice Romano missum et per Archiepiscopum Goensem acceptatum; VIII. jurandum pariter esse Archiepiscopum Goensem esse suam verum ac legitimam Superiorem et auctoritatem habere tamquam a Sede Apostolica delegatum, seque etiam quam diu proprius Pastor non accesserit jussionibus eius pariturum. IX. se Ollas⁽³³⁾ atque Mandata expedituram pro Synodi celebratione in loco ab Archiepiscopo designando, in quem convenire debeant omnes sacerdotes atque electi Procuratores Populorum; omnia etiam quae in ea decernuntur sese obsequenter servaturum. X. Archi-
3. Profusio fidei
4. Traditio librorum.
5. Obdientia Papae exhibenda.
6. Patriarcha Babylonensis anathematizandus ut schismaticus.
7. Admittendus tantum illi episcopus qui mittretur a R. Pontifice et acceptaretur ab Archiepiscopo Goano.
8. Archiepiscopus Goanus virum superior cum delegata potestate.
9. de Synodo celebranda quousque diebus accipiendis.

(33) Olla est vocabulum malabaricum significans folium palmitis in quo, loco Chartae, Malabaricus stylo scribant. Etiam hodie hujusmodi scriptura apud eos adhibetur.

10. Itē semper
cum Archiepiscopo
faciendum paci-
fica.

episcopum quoque iret, se comitaturum pacifice, neque
armatis viris stipatum, sed iis tantum, qui de ipsius
esset familia; in eisdem etiam lembis navigaturum
cum Archiepiscopo, ac easdem omnes Ecclesias uisita-
surum, quarum ipse visitationem instituerit." (34)

108 Archiepiscopus, ut diximus subscripsit his decem
articulis. Sic Dom. Menzies reduxit Malabarenses
ad obedientiam S. Sedis et celebravit synodum
Diamperitam diocesanam juxta sacros canones.

Articuli decem
revelant mentem
Dusitanorum.

109 Articuli isti decem per se absque ullo commento
manifestant mentem Dusitanorum istius temporis
praesertim Dom. Menzii. Sub omnibus quae supra
narravimus latere videtur veritas quod Malabarenses
fuerint Catholici isti quidam erroris inter eos invenirentur.
Reductio ergo eorumdem non poterat esse tamquam
reductio schismaticorum ad obedientiam S. Sedis. Notan-
dum praeterea est agi hic de Archiepiscopo qui erat
episcopus - electus Palurensis et de Christianis qui
in communione Romana erant. Dolendum quod
non habemus narrationem hac de re ab aliquo
Malabarensi scriptam.

Ante synodum Dom. Menzies iterum multos ad ordines
promovit in ecclesia Parurensi.

II

110 Nunc pauca dicamus de modo agendi Dom.
Menzii.

Dom. Menezius gubernatorum sedi Angamabensi vacante instituit tantum post synodum Diampertanam.

1) Dom. Menezius instituit Gubernatorem (Vicarium Apostolicum?) tantum post synodum Diampertanam, i.e. duos annos post mortem Mar Abrahami. Nam: 1) postquam dixerit se curasse gubernatorem instituere et in possessionem capiendam mittere, ipse in litteris convocationis synodi haec habet: "Verumtamen cura et labor omnis fructu caruit et quamvis multis variisque tentatis viis hac in re per integrum biennium laboraverimus, omnia quae nos decrevimus, etiamsi illis mandatum Sanctissimi Patris Romani Pontificis multum pondus adderet, optatum exitum sortita minime fuerunt;" (35) 2) Dom. Menezius, ut vidimus, mentem manifestavit Georgium ab Archidiaconatu non a vicariatu Apostolico deponendi; 3) articulus VIII dicit Archiepiscopum Goanum esse verum ac legitimum superiorem Archidiaconi auctoritatem delegatam tenentem a Romano Pontifice quamdiu proprius pastor non accesserit; 4) ut legimus apud Goavam, post synodum Diampertanam Dom. Menezius in Goam profecturus reversurus instituit Archidiaconum Gubernatorem Malabaricae; (36) 5) in litteris convocationis synodi Georgius designatur Archidiaconus non vero Gubernator vel Vicarius Apostolicus. (36)

Gubernator et Vicarius Apostolicus.

III N.B. Dom. Menezius saepe usurpat verbum "Gubernator". Vicarius Apostolicus non est vicarius vel subditus Dom. Menezii sed Romani Pontificis. Estne hoc ratio cur ipse saepe studeat vitare hanc expressionem? Brevia Clementis PP. VIII dicunt de Vicario Apostolico.

Modus agendi Dom. Menezii et sensus Brevis Clementis PP. VIII.

102 2) Dom. Menezius omnia fecit sicut scripserat ad Patriarcham latinum Hierosolymitanum. Antequam in Malabariam proficisceretur senserat se haec omnia

(35) Raulin, op. c. p. 60

(36) Jornada ... fol. 113^r - 113^v. lv. 2. c. 115.

(36^x) Raulin, op. c. p. 62.

hoc ipso modo effecturam quin instituerit Vicariam Apostolicam. Hinc praemeditato consilio omnia fuisse videtur. Ipse aperte declaravit semetipsum tamquam omnem potestatem in Ecclesia Malabarica habentem manifestans suis actionibus suum fuisse determinare tempus et modum quo gubernator (Vicarius Apostolicus?) institueretur vel non institueretur juxta tenorem Brevis secundi Clementis PP. VIII. En verba ipsius: "...e sodisfar meglio alli commandamenti di S. Sta no ho voluto far provisione alcuna di governatore nel vescovato, ma andar io proprio in persona a mettermi a fra loro et visitar per me stesso tutte le & lor chiese... et alla fine congregar una synodo... et starò la fino a ottobre, aspettando di veder se con le navi vien vescovo per quella Chiesa, per farlo introdur con facilità nel suo vescovato..." (37) Si ergo episcopus intemptus hoc in Malabariam venisset Dom. Menzies gubernatorem (Vicarium Apostolicum?) non instituisset juxta tenorem Brevis secundi Clementis PP. VIII. Dubitamus utrum executio Brevis sic intelligi ac tractari potuerit.

Quid dicendum de visitatione Ecclesiarum et exercitio jurisdictionis praesertim in conferendo Chrisme et Ordinis a Dom. Menzies peractis.

113 3). Poteratne Dom. Menzies visitare Ecclesias Malabaricas eo modo quo visitavit circens in iura veram jurisdictionem? Quo jure ipse potuit Malabaricos confirmare et ordinare? Non videtur duo Brevia Clementis PP. VIII ei talem potestatem dedisse. Brevis secundum agit tantum de Vicario Apostolico instituendo post mortem Mar Abrahami. Si concedatur ipsum

(37) Epistola ad Patriarcham Latinum Hierosolymitanum supra citata.

potuisse juxta Breve primum inquisitionem et processum
facere in eos qui labe erroris ⁱⁿeriti, necnon excludere
adventum Babylonentium, tamen non videtur exerci-
tium hujusmodi jurisdictionis fuisse ei licitum.
Plena et ampla potestas per istud Breve concessa certe
non videtur includere potestatem Confirmationem et
Ordinis conferendi. ⁽³⁸⁾ Conferre enim Chrisma et
Ordinis non est medium ad inquisitionem et processum
institutum vel ad excludendos Babylonenses. Notatur
quod Vicarius Apostolicus juxta Breve primum insti-
tuendus carebat potestate Ordinis conferendi. Metropolita
vel Primas etiam hujusmodi potestatem exercere
nequit in sua suffraganea diocesi. Quid ergo dicendum
de Dom. Menezio qui non erat Metropolitae vel Primas
Ecclesiae Angamalensis?

Si Malabarenses erant haeretici ac schismatici
~~poterant~~ poterant Dom. Menezius eos ad Ordines promo-
vere statim ac fuerint conversi?

Cur episcopus a Roma-
no Pontifice missus
accipi debet ab Archi-
episcopo Goano?

4) Cur et quomodo Dom. Menezius dicit episcopum
a Romano Pontifice missum ab Archiepiscopo Goano for-
acceptatum (articulus VII) atque antequam in Ecclesia
Malabarica ipse recipiatur?

(38) Concilium Tridentinum, Sess. XXIII, cap. 8, de reformatione dicit:
"Unusquisque autem a proprio episcopo ordinatur. Quod si quis ab
alio promoveri petat, nullatenus id ei permittatur, nisi ejus
probitas ac moris Ordinarii sui testimonio commendentur. Si secus
fiat, Ordinans a collatione Ordinum per annum sit suspensus."

Erantne Dom.
Menezius verus
superior Archidiaconi?

115 5) Quomodo Dom. Menezius potuit asserere se esse verum et legitimum superiorem Archidiaconi habentem in eum auctoritatem a S. Sede delegatam? Duo ista Provia ei talem potestatem non dedisse videtur. Dom. Menezius vero huiusmodi potestatem exercuit non solum in Archidiaconum, sed etiam in totam Ecclesiam Angamalensem quod apparuit praesertim in eius visitatione et Ordinis collatione. Nihil hic dicendum remanet de dignitate metropolitana vel primatiali Dom. Menezii quam de hac in capita precedenti egimus.

Patriarcha
condemnatus tam-
quam haereticus ac
schismaticus, erat
Catholicus.

116 6) Patriarcha Babylonensis quem Dom. Menezius dicit esse haereticum et schismaticum, erat Mar Denha Simeon sacro pallio decoratus.⁽³⁹⁾ Manuscriptum Syro-Chaldaicum Divini Officii aliquot annos ante Synodum Diamperitanam absolutum et hodie apud Mar Thimotheum Abim'leth Metropolitanum Nestorianum Trichurensem in Malabarica custoditum dicit Malabaricam eo tempore fuisse sub jurisdictione Patriarchae Simeonis.⁽⁴⁰⁾ R. P. Castets, S. J. dicit: "Car e fut au milieu des larmes de l'archidiaacre et des autres cassenars⁽⁴¹⁾ présents, nous dit un témoin, que l'illustrissime primat, Don Fr. Alexis de Menezes, fit effacer de leur Office le nom de Mar Simon, hérétique nestorien dont ils faisaient mémoire deux fois par jour, en lui donnant le titre de 'Patriarche universel de toute l'Eglise'".⁽⁴²⁾ Patriarcha Nestorianus

(39) Beltrami, op. e. pp. 80, 130.

(40) Hoc manuscriptum nos legimus.

(41) i. e. Sacerdotes.

(42) Roz, S. J. De Erroribus Nestorianorum. Introduction, p. 6.

Titulus Catholicos Patriarchae Lusitani interpretati sunt ut 'universalis'!

Patriarcha vel Catholicos (= Primas) Patriarcha pro Chaldaeis erat caput pastorum et pastorum pastorum, sed tamen in in Oriente non vero in tota Ecclesia.

eo tempore vocabatur Elias. Hinc Mar Simon seu Mar
Denha Simon & saero pallio decoratus a Romano
Pontifice et communionem Romani Pontificis habens
condemnandus erat tamquam haereticus et schismaticus
et revera sic condemnatus fuit non solum ab
Archidiacono sed a tota Ecclesia Malabarica in synodo
Diamperitana. (43)

Cetera dicta et
facta Dom. Menezii
non indigent
commento.

117 7) De ceteris factis ac dictis Dom. Menezii
deque aliis articulis documentis Archidiaconi peracti,
nichil nobis dicendum esse videtur. Ita omnia per se
atque ullo commento, revelant quomodo Dom. Menezius
duobus Praevis Pontificis vim intulerit eorum disposi-
tiones ad extremum usque pertrahens, qualemque
victoriam super Archidiaconum Archidiaconum ipse
obtinuerit. (44)

Decem articuli
omnes absque excep-
tionem accipiendo
erant

118 8) Quoad decem articulos Raulin observat: "Sub-
scriptione obsignatos hos articulos Cassanari (= sacerdoti)
tradidit Archiepiscopus, ad Georgium perferendos; ipsi
rescribens quod vel omnes admitteret fideliter postea
servandos, vel aliquo ex iis praetermisso ad ipsum
non acciderit" (45) Sic Dom. Menezius omnia efficit
eo ipso modo quo se ea efficturum scripsit ad
Patriarcham Latinum Hierosolymitanum.

(43) Juxta quosdam Mar Simon mortuus est ante hoc tempus. Sed juxta
omnes eius successor institutus fuit anno 1600. Sive iste mortuus fuerat
sive non, pro Malabarensibus Patriarcha Babylonensis erat Mar
Simon ut constat ex verbis R. P. Castelli, S. J. : "nous dit un témoin..."

(44) Quidam ut de Quien et alii tenent Archidiaconum obtemperasse
Dom. Menezio duritiam potentiam veritatem (Oriens Christianus... II col. 1281):
alii accusant eum ambitione quod cupiebat tenere officium Archidiacona-
tum: dum quidam alii dicunt eum cecidisse Dom. Menezio ad vitandum
schisma in Ecclesia Malabarica eo quod Malabarici eo tempore in duas
partes fuerint divisi.

(45) Raulin, op. c. p. 37.

Etiam Dom. Menezius Malabarum-
sis ad obedientiam
S. Sedis reduxit,
tamen ideo non
poterat inter eos
synodum dioecesa-
nam celebrare.

119 Poteratne Dom. Menezius synodum dioecesanam
juxta sacros canones celebrare in Ecclesia Angama-
lensi eo quod, juxta mentem ipsius istam Ecclesiam
ille reduxit ad obedientiam S. Sedis?

Etiam si Dom. Menezius revera Malabarum-
sis schismaticos ac haereticos ad obedientiam S.
Sedis reduxit, tamen ideo ipse non evasit
ordinarius Ecclesiae Malabarensis ut possit
dioecesanam synodum celebrare juxta sacros canones.
Malabarensis enim Ecclesia erat, ut vidimus,
extra limites ipsius jurisdictionis. Ista Ecclesia
per conversionem — si revera accidit conversio —
non fuit eâ ipsâ posita sub jurisdictione
Archiepiscopi Goani per unionem extinguentem
aut aequè principalem.

120 Praeterea, ut vidimus, eo ipso tempore quo
Dom. Menezius Malabarensis "ad obedientiam S. Sedis
reducebat", S. Sedes agebat de succession institu-
endo Mar Abrahamo "bonae memoriae" ad gubernandam
Ecclesiam Angamalensem "pastoris solatio destitutam".
Ipsi Dom. Menezius hoc sciebat. Scripsit enim sic
ad Patriarcham Latinum Hierosolymitanum: "... starò
là fino a ottobre, aspettando di veder se con
la nave vien vescovo per quella Chiesa, per
farlo introdurre con facilità nel suo vescovato" (46)

121 Videtur ergo Dom. Menezium non potuisse
celebrare synodum dioecesanam diampertanam

(46) Beltrami, op. c. p. 123.

diocesanam juxta sacros canones titulo quod ipse
 reduxerit Malabarensis ad obedientiam S. Sedis. Redue-
 tio enim illa, siquidem ulla locum habuit, erat
 extra ejus Archidiecresim, et reducti per reductionem
 non fuerunt facti subditi reductoris tamquam
 eorum episcopi vel vicarii capitularis.

Caput Quartum.

Approbatio Sanctae Sedis.

litteram S. Sedes
synodum approbaverit.

122 Hoc in capite nobis agendum est de questione
utrum S. Sedes synodum Diamperitanam approbaverit
et sic ista synodus postea fuerit legitima facta.

Quomodo convo-
catio synodi facta
et cur Diamper
selecta.

123 Dom. Menezius virtute sanctae obedientiae
et sub praescepto poena excommunicationis latae
sententiae praecipit sacerdotes et deputatos populi
ut conveniret convenirent ad synodum dioecesanam
in loco Diamper juxta sacros canones celebrandam. (1)
Archidiaconus volebat synodum in civitate Angama-
lensi celebrari. Sed, quum ibi multos annos degisset
Mar Abrahamus "ultimus dissensionum auctor et
Nistorianae pishis propagator" Dom. Menezius elegit
Diamper "tum quia sita erat pene in medietate
Regionis, tum quia e proxima Cochim celerius
atque expeditius quae ad synodum necessaria
existimarentur adduci possent, id quod etiam
expetebant Cochimenses Christiani; Regem enim
habebant sibi benevolam atque Lusitanae
potentiae obnoxium" (2)

Profusio Fidei et
juramentum in
synodo factum.

124 In synodo Malabarensis fecerunt Profusionem
Fidei atque juramentum quo abjurarunt errores
atque polliciti sunt se recepturum illum tantum
episcopum qui a Romano Pontifice "fuerit immediate
constitutus" rejicientes et anathematizantes Patriarcham
Babylonensem tanquam "Haereticum Nistorianum
Schismaticum et extra obedientiam Sanctae Romanae
Ecclesiae et idecirco extra aeternam salutem" (3)

(1) litterae convocationis Synodi,
Raulin, op. c. p. 62.

(2) Raulin, op. c. p. 40.

(3) Ibidem, p. 72.

ut vidimus supra. Patriarcha sic anathematizatus Catholicus erat.⁽⁴⁾ Dom. Menezius in litteris convocationis Synodi asservit Romanum Pontificem per duo Brevia sibi praecepisse ut "nullo unquam pacto Episcopum aut Praelatum a Babylonica Sede tali Ecclesiae designatum, prout hucusque factum fuerat, recipere mus, eo quod omnes essent Schismatici, Haeretici Nestoriani et extra obedientiam Sanctae Romanae Ecclesiae, Babylonico Patriarchae ejusdem haeresis antesignato subiecti".⁽⁵⁾ Certe in duobus Brevis nihil hujusmodi habetur de Patriarcha vel de episcopis ab eo missis.

Visitatio ecclesiarum: **125** Absoluta Synodo, Dom. Menezius iterum visitavit ecclesias exerceens in eis jurisdictionem, castigantes libros, promulgantes decreta Synodi etc. Tandem in Goam reversurus Archidiaconum instituit Gubernatorem.

Malabarenses voluerunt habere Dom. Menezium vel P. Franciscum Roz ut suum episcopum. Petitiō a hunc finem ad Romam fuit missa. **126** Malabarenses desiderium suum Dom. Menezio manifestarunt habendi scilicet ut suum episcopum ipsam Dom. Menezium, vel, si hoc fieri non potuisset, P. Franciscum Roz, S.J.. Ad hunc finem Archidiaconus ipse nomine omnium die 25 nov. 1599, dedit petitionem Clementi PP. VIII, dicens Malabarenses in caligine versantes

(4) Patriarcha denha Limon saero patrio a Romano Pontifice Gregorio PP. XIII fuit anathematizatus tamquam haereticus et schismaticus. M. de Rmus Bultrami ad hoc observat: "Ma, disgraziatamente, i Malabarici non avevano allora alcuna voce a Roma che potesse farsi sentire, e il patriarca caldeo Simone denhā viveva vivo e confinato in Persia, stretto dalla persecuzione dei Nestoriani. Perciò i Portughesi, padroni assoluti della situazione, ebbero facile gioco, e la vittoria fu tutta per loro". Op. c. p. 130.

(5) Raulin, op. c. p. 60.

primo Dom. Menezio restitisse sed deinde, lumine affulgente, istos in "Synodum dioecesanam" congregantes Romanum Pontificem caput totius Ecclesiae agnovisse anathematizzato tamquam haeretico et schismatico Patriarcha Babylonensi usque ad illud tempus gubernatore Malabaricae &c &c. ⁽⁶⁾

Mutatio mentis
in Archidiacono?

127 Tota haec petitio spirat mentem lusitanicam
ius temporis laudans Dom. Menezium et omnia quae
ipse in Malabarica fecit. Petitio dum tacet de
collatione Chismatis et Ordinis a Dom. Menezio facta
agit de exterminatione Simoniacae "id quod a
Sanctitate vestra praedicto Metropolitano fuerat
magnopere commendatum" ⁽⁷⁾ In quo autem docu-
mento S. Pontifex Clemens PP. VIII Dom. Menezio commen-
davit exterminationem Simoniacae? R. P. Heras, S. J.
de hac petitione sic dicit: "When Archdeacon
George Pakalomattam despatched the proceedings of
the Synod to Rome, he sent a covering letter evidently
drafted by some Portuguese ecclesiastic (the feelings
expressed in it are evidently not his own)..." ⁽⁸⁾ Il. ac
Ramus Beltrami hoc commentum habet: "... Ma che
essa rispecchi proprio tutti gli intimi e più riposti
sensi dell'animo di Giorgio, sarebbe puerile tenti
volerlo affermare. Chi potrebbe credere ad un
cambiamento così subitaneo e così profondo? E che
può significare, per Giorgio de Christo, la scomunica
fulminata contro il patriarca Simone Denhá, che pur
era in perfetta unione colla Sede Apostolica? la ragione

(6) Beltrami, op. c. Docum. xxx.

(7) Ibidem. (p. 259).

(8) The Examiner, Bombay, 1938. p. 170.

s'intuisce. Ormai l'arcidiacono era alla mercé della volontà portoghese e non gli restava che seguirne amaramente le direttive! "(9)

Lingua subscriptio
petitionis.

128 Petitiō ista latine scripta est; subscriptiō vero est in lingua chaldaica. In subscribendo petitiōni Archidiaconus se designat: "Humilis Georgius, archidiaconus, filius Sanctitatis Vestrae gubernator Indiae (m' dabrana)". Sed petitiō latine sic clauditur: "Georgius Archidiaconus, Vicarius apostolicus et gubernator diocesis Angamalensis". Differentia unius ab altero aperta est. Latina designatio est juxta tenorem Brevis secundi Clementis PP. VIII. Adhibetur enim ibi vocabulum Vicarius Apostolicus; sed Angamalensis sedes non vocatur Archidioecesis quod a mente Archidiaconi alienum fuisse videtur ex eo praesertim quod ipse in lingua Chaldaica seipsum designat gubernatorem Indiae. Lusitani certe non designaret Archidiaconum gubernatorem Indiae. Hinc inclinamur putare Archidiaconum sensum petitiōnis et scriptorem petitiōnis sensum Archidiaconi non intellexisse. (10)

(9) Baltrami, op. c. p. 128.

(10) Quid Malabaricus de dom. Menezio putaverint aliquo modo judicari posse videtur ex litteris episcopi Francisco Roz S.J. diei 8 decem. 1601. Quando episcopus Roz illos certioris fecit de reductione sedis Angamalensis in simplicem sedem suffraganeam Goae, illi magnum dolorem ac displicentiam exhibuerunt. Episcopus Roz ergo de illis scripsit sic ad R. P. Alvarez Coadjutorem Praepositi Generalis, S.J. pro Portugallia:

"With this object in view I had to be outspoken and explain to them what had been decided upon by His Holiness. I assure Your Reverence that even before I had put before them, as clearly as I do now, what was happening, their faces changed, and I thought we were about to have some new trouble on this occasion."

"What wrong, they said, have we done that His Holiness should take from our Church a title it has always had? Is it because we make our submission to the Apostolic See? Was not our Church founded by an Apostle? Is it not the most ancient Church in India? Why should the Roman Church take away that title from us? Oh, we know very well that this is the doing of the Archbishop of Goa, for how can he be Primate, if our Church is more ancient than his..." (Archives S.J.). The Examiner, Bombay, 1938, p. 170.

Quomodo potest erit Archidiaconum nomine talis populi designasse suam Ecclesiam diocesim in petitiōne supradicta?

Archidiaconus
rogavit R. Pontificem
Clementem PP. VIII
ut approbaret aeta
Synodi.

129 Archidiaconus cum hac petitione misit ad S. Pontificem Clementem PP. VIII aeta Synodi Diamperitanae ut ea a S. Pontifice approbarentur. Dicit ipse in petitione: "... atque haec omnia constant ex ejusdem synodi actis, quae ad Sanctitatem Vestram una cum hac epistola mittimus, ut eadem sancta et apostolica benedictione dignetur, vel si visum fuerit emendari jubeat, emendataque et approbata ad nos remittat in hac nostra dioecesi: ⁽¹¹⁾ inviolabiliter observanda." ⁽¹¹⁾

ut quidam putant
Clemens PP. VIII non
approbavit synodum
per Breve Divinam Dei.

130 Approbavitne Clemens PP. VIII aeta Synodi Diamperitanae? Multi ut Raulin, Pastor, Mülbaur et alii putant Clementem PP. VIII per Breve Divinam Dei diei 19 maji 1601 synodum et aeta ipsam approbasse. Sed nulla approbatio a parte Clementis PP. VIII facta fuit ut ex ipso Breve Divinam Dei constat. Clemens PP. VIII certior factus de synodo "ex litteris hoc de genere copiose scriptis, postquam recepit petitionem Archidiaconi supradictam, expedivit Breve Divinam Dei ad Malabarum in quo dicit:

131 ".... Quae magno gaudio, magna in Domino voluptate repleti sumus, cum ex litteris hoc de genere copiose scriptis audivimus et cognovimus venerabilem fratrem archiepiscopum Goae pro sua pietate et zelo divini honoris et salutis animarum vestrarum, synodum apud vos frequentem celebrasse sacerdotum vestrorum

(11) Nota vocabulum dioecesis pro Archidioecesi. Conatus Dom. Menezii erat reducere sedem Angamalensem ad simplicem episcopatum suffraganeum Goae. Malabarum vero id fieri noluerunt. Virisimile ergo videtur Archidiaconum scientes non designasse sedem Angamalensem dioecesim quando ipsa erat Archidioecesis.

praesentibus etiam viris primariis ex natione vestra, qua in synodo Sp. Sanctus instinctu magno animarum consensu impij erroris Nestorii a vobis rejecti, et anathemate condemnati sunt, quemadmodum jampridem ab hac Sancta Apostolica Sede ab oecumenicis conciliis hujus quoque Sanctae Sedis congregatis rejecti, damnati et anathematizati sunt, tum libri haereticorum peste ac veneno infecti ne animas interficerent, igne sunt exusti atque ab erroribus expurgati, sed illud maximi momenti quod Romanum Pontificem communem fidelium patrem totius Ecclesiae caput agnovistis... Quamobrem vobis, filii dilecti, gratulamur hanc tam piam, sanctam et salutarem deliberationem; sed vobis imprimis, sacerdotibus et clericis, gratulamur qui in sortem Domini vocati eique peculiaribus vinculis adstricti estis et omni virtutis, religionis et pietatis exemplo illi praeire et praeferre debetis... (12)

Clemens PP. VIII synodum non designat dioecesanam: ne dicit eam esse sua auctoritate celebratam: ne approbat eam, sed tantum facit meram de ea narrationem.

132 Hoc Breve expeditum fuit postquam Clemens PP. VIII recuperat petitionem Archidiaconi rogantis ut approbarentur synodi acta quae quoque ad S. Pontificem fuerant missa. Etsi Archidiaconus et alii synodum vocent dioecesanam, tamen Clemens PP. VIII non dicit eam esse dioecesanam neque eamdem fuisse sua auctoritate celebratam. In memoriam huc revocandum est hunc Clementem PP. VIII esse eundem qui expidierat Archiepiscopo Goano famosa ista duo Brevia quorum virtute dicitur synodum diampiritanam dioecesanam fuisse juxta sacros canones celebratam. Juxta S. Pontificem synodus fuit celebrata pro pietate et zelo Dom. Menezii. S. Pontifex in

(12) Corpo Diplomatico Portuguez, XII, p. 101.

Beltrami, op. c. p. 125, nota.

canonice nec approbat nec confirmat synodum at aut
 ejus acta, sed tantum gaudet quod audierit in
 synodo pro pietate et zelo Dom. Mengii celebrata
 Malabarensis abjurasse haereses, accepisse Primum
 Romani Pontificis re. Sane haec omnia cuique
 praebent argumentum gaudii praeseindendo a legiti-
 mitate synodi in qua locum habuerint. Quomodo
 vero de his audivit? Audivit, ut ipse S. Pontifex dicit,
 "ex litteris hoc de genere copiose scriptis" litterae autem
 hoc de genere copiose scriptis erroribus et praesudiciis
 alienae non erant ut v.g. et ipsa petitione Archidia-
 coni patet.

Fundamentum narra-
 tionis de synodo a Papa
 factae erat notitia
 accepta "ex litteris hoc
 de genere copiose
 scriptis."

133 Habetur ergo hic non approbatio aut confirmatio
 sed tantum mera narratio fundata in notitiis acceptis
 "ex litteris hoc de genere copiose scriptis". Notetur etiam
 quod talis narratio facta fuit a S. Pontifice postquam
 Archidiaconus nomine omnium petierat ut acta synodi
 approbarentur!

Beltrami et
 Korolevskij de
 approbatione synodi

134 De Breui Divinam Dei per quod dicunt Clementem PP. VIII
 approbasse synodum, Ill. ac Rmus Beltrami haec habet:
 "Come ognun vede, si tratta di una semplice narrazione
 per notizia notizie pervenute "ex litteris hoc de genere
 copiose scriptis" e non di una formale approvazione" (13)

Quo sensu intelligenda
 sunt verba Pii PP. IX loquen-
 tis de auctoritate
 Clementis PP. VIII in
 celebranda synodo.

135 Hoc ergo sensu intelligenda sunt verba
 Pii PP. IX qui in Breui Speculationis die 29 jun. 1874,
 dicit: "synodum diampertitanam auctoritate Clementis VIII...
 ann. 1599 celebratam..." Quamvis enim fuerit auctoritas
 Clementis PP. VIII de qua Pius PP. IX loquitur iudicandum est
 ex verbis ipsius Clementis PP. VIII quae in famosis istis
 duobus Breviis et in Breui Divinam Dei continentur.

(13) Beltrami, Op. c. p. 125, nota.

Beltrami et
Korolevskij de
valore synodi.

136 De valore synodi Diamperitanae Ill. ac Rmus
Beltrami observat: "D'altronde, come è stato giustamente notato (dal Korolevskij, c.) 'le Synode de Diamper est un Synode diocésain, à ce titre, il n'avait pas à être revu à Roma, en vertu de la Constitution Immensa de Sixt Quint. Néanmoins, il a toujours été regardé comme le code fondamental du Malabar, et, faute de mieux, le Saint Siège en a plusieurs fois inculqué l'observation'"⁽¹⁴⁾

Non fuit synodus
diocesana.

137 Ad hoc dicimus:

1) Synodus Diamperitana non fuit "un synode diocésain" sensu verborum stricto. Neque fuit juxta sacros canones celebrata.

Inculcatio S. Sedis
non est approbatio.

2) S. Sedes quando inculcat observantiam synodi Diamperitanae, hoc non facit modo approbativo aut confirmativo quoad synodum ipsam.

Quomodo S. Sedes
refert ad synodum
Diamperitanam:
Breve Speculatoris
Pii PP. IX.

138 S. Sedes inculcando observantiam quarundam rerum refert eas ad istam synodum dicens v.g. eas fuisse sancitas a synodo Diamperitana vel ad eas in synodo Diamperitana Malabarensis se obligasse etc. Hoc modo dici potest de synodis vel conciliis ut v.g. Trullano, illegitime convocatis — En quomodo Pius PP. IX in Breve Speculatoris diei 29 jun. 1874 refert ad synodum Diamperitanam:

139 "..... Equidem ubi primum Malabarica gens

(14) Korolevskij, c. in Classification et valeur des sources connues de la discipline chaldéenne, in Codificazione Canonica Orientale, Fonti, fascicolo VIII: Studi Storici sulle fonti del diritto canonico orientale, Roma, 1932, p. 705 —

Nistorianam haeresim juravit⁽¹⁵⁾, omnes ejusdem regionis sacerdotes, Cassanarii, Chematii⁽¹⁶⁾, Clerici nec non cheti procuratores populorum, in synodum Diampertanam auctoritate Clementis VIII. fel. me. praedecessoris nostri ann. 1599 celebratam convenientes, promiserunt et jurarunt veram obedientiam Papae seu Romano Pontifici, B. Petri Apostolorum Principis successori et Christi in terra Vicario, totius Ecclesiae Capiti, ipsius doctore et magistro, patri, praelato, et pastori omnium fidelium; et confusi sunt omnes quotquot Romano Pontifici Christi in terris Vicario non obediunt, tamquam inobedientes mandatis ipsius Christi ab aeterna salute excludendos, statimque in Apostolicae Sedis tutelam ac peculiarem curam ita se receperunt, ut solemni interposita sacramenti religione universi et singuli juraverint Deo, Crucis, et Sancti Evangelii, nullum se in praesens vel in posterum Episcopum, Archiepiscopum, praelatum, pastorem vel gubernatorem admissuros praeter illum, qui, S. Sede Apostolica per Papam et Pontificem Romanum fuisset immediate constitutus.⁽¹⁷⁾ Etsi autem deinde periti quidam

(15) Eadem idem habetur in Brevis Clementis PP. VIII. diei 19 maj. 1601 quod dicit Malabarum fuisse ovem absque pastore, ~~et~~ non agnoscentem Papam, doctores variis adducti se se (Beltrami, op. c. p. 126). "Quale dolorosa sorpresa per l'anima Malabarica!" exclamat Mons. Beltrami (*Ibidem*). "Così i Portoghesi informavano Roma! E intanto da allora invalse la formula convenzionale — formula ripetuta, fino a ieri — che i Malabarici farono ridotti alla fede cattolica dal sinodo di Diampur." (*Ibidem*, p. 125) En affectus litterarum hoc de genere copiose scriptarum!

(16) Cassanarii = sacerdotes; Chematii = clerici non-sacerdotes.

(17) Ill. ac Romus Beltrami notat "E così il sinodo aveva raggiunto lo scopo voluto dalla politica portoghese: distaccare i Malabarici dal part. patriarca caldeo ed estendere su quelle regioni l'influenza di Sua Maestà Cattolica! la gerarchia caldea si spegneva, e ben presto il re di Portogallo avrà il diritto di nominare alla sede malabarica!" (*Ibidem*, p. 126). Sed locus non exiguus tribuendus est Lusitanorum zelo pro salute animarum animarum et eorundem bonae fidei nec non ignorantiae de ritu orientali et Patriarchatu Chaldae.

homines episcopalem dignitatem ambiens Malabaricam gentem aliquando conturbare conati fuerint, attamen memoratae promissionis et juramenti fides servata est⁽¹⁸⁾; eamque e praesentium memoria et animo minime excidisse luculentissimis testimoniis comprobatur..."⁽¹⁹⁾

Hujusmodi notitiae, ut patet, originem habuerunt in "litteris hoc de genere copiose scriptis".

Constitutiones
Carmilitarum Tertii
Ordinis Syro-malaba-
rentium de Synodo
Diamperitana.

140

Aliud exemplum habemus in Constitutionibus Fratrum Excalceatorum Tertii Ordinis Ritus Syro-Malabarici, a S. Sede an. 1906 in perpetuum approbatis. Ibi enim dicitur: "Item ex Regula jejunabunt omnibus diebus quibus Synodus Diamperitana praecepit vel consulit jejunium."⁽²⁰⁾ Sed haec clausula deleta est die 31 martii 1916 per decretum Cum generali S. Congregationis de Propaganda Fide pro Negotiis Ritus Orientalis.

In documentis S. Sedis non habetur approbatio Synodi: imo Synodus de integro a S. Sede approbari requirit ut Giamil habet.

141

In his et similibus documentis non potest dici haberi approbationem vel confirmationem Synodi. ut Rmus P. Giamil adnotat "nunquam memorata Synodus (Diamperitana) a S. Sede fuit approbata, nec approbata integrum poterat, quia multa ibi facta fuerunt vi per auctoritatem civilem et multa contra antiqua et perpetua decreta Sedis Apostolicae, nequid innovetur aut immutetur in Ritibus Orientalibus⁽²¹⁾, nisi quod contra fidem et mores irrepperit juxta illud Sancti Ingonii Magni celebri dictum (Epistola ad Leandrum) "In una fide nihil officit Sanctae Ecclesiae consuetudo diversa", aliqua etiam contra sanam doctrinam. Haec omnia diffuse recenset, carpit et confutat clarissimus Assemanus sub oculis et

(18) Quidquid sit causa hujusmodi promissionis et juramenti, nominatio episcoporum a S. Sede immediate facta semper in meliorem partem cessit Malabarunibus.

(19) R. P. Bernard P. O. C. D., The St. Thomas Christians Vol II pp. 295-299 (Mannanam, 1921).

(20) Caput X § 3.

(21) Ritus hodiernus Syro-malabaricus ejus praesens forma Synodo Diamperitanae praeceptis tribuenda est, est manens, mutilatus, formam hybridae tenens inter ritum Orientalem et Occidentalem. In eo inveniuntur quae et vel aliena sunt a ritu orientali vel nullum habent sensum vel etiam absurditatem sapiunt. Ritus ergo hodiernus Syro-malabaricus clamat pro reintegratione.

jussu R. Pont. Innocentii XI scribens B.O. t. 3, part 2 a pag. 391, 345. Ac ante ipsum Richardus Simonius contra Crozaeum Protestantem virum, qui patrocinium Synodi Diamperitanae propter suum scopum susceperat, demonstrando Menesem, Gouveam et patres Diamperenses in Synodi illius decreta precesse et errasse tum ~~in~~ facto tum jure, contra praxim S. Ecclesiae et mentem Summorum R.R. Pontificum circa tutelam et integritatem Rituum Orientalium. vide Assemanum, op. cit., pag. 345-6.. "(22)

Bona per Synodum
effecta.

142 His non obstantibus concedendum est Dom. Menesium ope Synodi Diamperitanae erroris removisse, abusus corripuisse, et multum bonum introduxisse inter Malabarenses. Verumtamen questio est utrum ipse potuerit haec omnia efficere eo modo quo effecit, celebrando praesertim synodum quam intendit ut dioecesanam juxta sacros canones.

(22) Giamil, op. c. p. 610.

Quaedam Synodi decreta videntur inter se contradicere.

De Valore Decretorum.

Latini-
zatio ritus
et juris Canonici. 143 Absoluta Synodo Diamperitana, Praelatisque Latinis regentibus Ecclesia Malabarica juxta normam decretorum Diamperitanorum fuit latinizata quoad id fieri poterat, retenta tamen lingua chaldaica cum liturgia (missa) mutilata, partibus Divini Officii item mutilatis ac adulteratis simul cum ritu sepulturae ecclesiasticae.

Synodus Diamperitana edidit decreta de Fide, de Sacramentis, de reformatione morum, de ritu ac liturgia, de disciplina canonica necnon de moribus socialibus. Sic Jus Canonicum Malabaricum substantialem passum est mutationem. Pro praelatis post-Diamperitanis qui Malabarensis Chaldaeos gubernabant Synodus ista magna pollebat auctoritate.

Valor canonicus
decretorum Synodi et
legum quae in illis
fundantur.

144 Quid ergo dicendum de valore canonico decretorum Diamperitanorum quoad Ecclesias Syro-Malabaricam et Syro-Malankarensis? Decreta ista hic spectari debent ut

- (1) Post ann. 1585 quaestio proposita fuit utrum lingua Chaldaica non esset supprimenda in Ecclesia Malabarica. Sed S. Sedes negativè respondit. "Rome when this doubt was submitted answered that Syriac (= Chaldaic) should absolutely be retained: the variety of liturgies being an adornment of the Church 'who is the Queen that stands ... surrounded with variety'."

Castells, S. J. *The Examiner*, Bombay, 1922, p. 204.

Sed Dom. Menzies de episcopo pro Malabarica nominando scripsit ad Patriarcham Latinum Hierosolymitanum sic: "... et similmente se gli deve dar ordine, che vada a poco a poco estinguendo la lingua siriana, la quale non è naturale, et li sacerdoti suoi sacerdoti l'imparano come la latina, perché quella è il canale per onde corre tutta l'eresia, et in luogo di quella vada introducendo la latina per metter con quella tutto il buon governo..."

Beltrami, Op. c. p. 122.

sunt in seipsis et ut sunt fundamenta aliarum legum
quae ista tamquam legitima supponunt.

Suntne leges?

145 Videtur ista non habere vim legis a superiore promulgatae. Nam Synodus ipsa non videtur fuisse celebrata juxta sacros canones ab eo qui potestatem habuit legis ferendi in Ecclesia Malabarica. Nos hic agimus de decretis quae disciplinam spectant totius Ecclesiae Malabaricae prout a Dom. Menezio fuerint intentae. Ad talia edenda decreta Dom. Menezius videtur non habuisse ullam potestatem, quum ipsius potestas contineretur intra limites instituendi inquisitionem, impediendi Chaldaeos et nominandi Vicarium Apostolicum. Hujusmodi potestas, natura sua transiens est, ideoque non videtur non valere ad legis disciplinae perpetuas et quidem synodales ~~const~~ condendas.

Suntne Consuetudines?

146 Habentne vim consuetudinis? Praxis a decretis Diampentanis originem ducens non fuit introducta a communitate, sed fuit potius a Praelatis communitati imposita. Consuetudo autem introducitur a communitate. Videtur fuisse errorem ac ignorantiam in Praelatis in introducendis et in communitate in accipiendis decretis Diampentanis. Persuasio apud Malabarenses et eorum Praelatos erat quod Synodus Diampentina fuit celebrata auctoritate Romani Pontificis. Hujusmodi persuasio locum habuit in documentis a Jacobitis Malabarensibus exaratis multos annos post horum separationem a Catholicis Malabarensibus⁽²⁾. Hinc patet quam radicebus fundata fuerit ista in mente Malabarensium.

(2) v.g. Presbyter Matthaeus Jacobita Malabarum saeculo XVIII sic de Dom. Menezio scripsit: "Deinde episcopus quidam Francus (= Dom. Menezius) jubente Papa Romano venit qui Syros in suam potestatem redigere studuit, quem vno Syni aeger tulerunt. Tunc homo iste rebellis regem regionis Cochini adiit eique triginta milia annorum duplicium dono dedit; et rex variis modis Syros vexare cepit... Ergo a rege coacti episcopo Franco se subiecerunt." - Giannil, Op. c. p. 558.

Hujusmodi error non alienus fuisse videtur etiam a Praeulatis illis qui in decretis diampertanis leges suas fundaverant.

¹⁴⁷ Sed praxis sic introducta sive directi a decretis synodalibus sive indirecti a legibus in istis decretis fundatis, nunc est in possessione apud Malabarenses. Syro-Malabarenses qui nullam aliam praxim vel legem habent. Syro-Malankarenses vero possident quaedam vestigia hujus praxis quae tamen apud eos per alias leges ac consuetudines mitigantur.

Jos. Aertgys - C. A. Damen, C. S. R.: "Consuetudo... sit introducta a nimo inducendi vel tollendi obligationum: ex quo simul sequitur quod tales actus debent esse voluntarii et liberi non ex vi aut metu.

"Huic a) Quoad animam inducendi obligationem: si populus falso credat esse legem, idque tantum eam via observat, aut si agit ex devotione, gratitudine et simili causa, non inducit consuetudinem obligatoriam. Immo, vi Codicis jam requiritur ut populus habeat scientiam suae libertatis (Cf. C. 28) ... "Inst. Moral. I. (Taurinorum Augustae 1932, id. 12) # n. 208.

Sic also Chas Augustin O. S. B. D. D. A comm. on the new code J. C. I. p. 107
Cicognani, Commentarium ad titulum I. Codicis, Roma 1925 P. C. 26.
Phil. Maroto. Institutiones Juris Canonici ad normam N. C. Codicis.
Roma 1921. ed 3-p-269.

4c.

Appendix I.

Breve Primum Clementis PP. VIII.

Diei 27 jan. 1595. ⁽¹⁾

Venerabili fratri archiepiscopo Goano.

Clemens Papa VIII.

Venerabilis frater, salutem et. Nuper non sine gravi animi nostri dolore ad nos perlatum est Mar Abraham, archiepiscopum Angamalen. in regno Concini et in Malavari seu Indii sancti Thomae Apostoli — qui alias catholicam doctrinam amplexus Apostolicae Sedi obedientiam praestitit ac in synodo provinciali Goana de reductione ad catholicam fidem ejusdemque Sedis obedientiam universae ipsius diocesis tractavit — novissime in recidivos Nestorianae haereticis erroris incidere prolapsus fuisse, ne monitum resipiscere voluisse, minusque promissis libris caldaicos eisdem erroribus repletos qui in eius diocesis et provinciae ecclesiis liquentur emendari et corrigi, ac praeterea plures simonias commisisse. Nos qui et injuncti nobis apostolici muneris debitum in eam potissimum curam et sollicitudinem incumbere tenemur, ut ecclesiarum pastores, praesertim in tam remotis ab Apostolica Sede regionibus, sanam doctrinam teneant et commissas sibi oves catholicae doctrinae salutari pabulo reficiant ac pascant, in praemissis ea qua dicta ratione consulere volentes ac de tua fide, integritate ac catholicae religionis zelo plurimum in Domino confisi, fraternitati tuae per praesentis committimus et mandamus ut in ipsius Mar Abraham vitam, mores et doctrinam diligenter inquiras et, si per inquisitionem hujusmodi illum in praemissis culpabilem esse repereris, illum ad te Goam venire jubas et facias, ibique sub tua et honesta custodia retineas, et processus per te faciendi exemplum in authentica forma ad nos et Apostolicam Sedem transmittas.

⁽¹⁾ Arch. Brevis Apost., vol. 223, fol. 89 ss.

Beltrami, op. c. pp. 248-250.

ut, ipso processu diligentur inspecto et examinato, ipsius
 Mar Abrahæ archiepiscopi causam prout justum fuerit
 terminare valeamus. Interim vero ne ecclesia, diocesis et
 provincia prædictæ Angamalensis, ipso archiepiscopo absente
 et erroribus implicato, in spiritualibus vel temporalibus
 aliqua patiantur detrimenta, in eadem ecclesia et
 diocesi personam aliquam ecclesiasticam ex ritu latino
 qui si fieri possit linguam caldeam seu syriacam
 calleat, in vicarium apostolicum eam facultate ea omnia
 quæ jurisdictionis sunt non autem ordinis faciendi
 deputes et constituas, ac illum toties quoties expedire
 judicaveris removeas et aliam semel et pluries in ejus
 locum surroges et denuo deputes et constituas; ne
 absente aut decedente ipso Mar Abrahæ archiepiscopo.
 aliam archiepiscopum eligi vel quomodo deputari aut ibidem
 admittere permittas, nisi quem Apostolica Sides juxta decretum
 præfatae Synodi provincialis Goanæ, ab ipso Mar Abrahæ
 ejusque ecclesia et diocesi et provincia acceptatum,
 elegerit. Si quos vero alios quoscumque in diocesi et
 provincia prædictis simili erroris labe infectos reperiri
 contingat, in eos per te aut Vicarium Apostolicum, ac
 ut præscribitur deputandum, inquiras et procedas seu
 inquiri et procedi facias juxta canonicas sanctiones.
 Super quibus omnibus et singulis plenam et amplam tibi
 facultatem et auctoritatem apostolica auctoritate tenore
 præsentium concedimus et impartimur. Non obstantibus
 quibusvis apostolicis ac in provincialibus et in synodalibus
 conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus
 et ordinationibus ac nominationibus concilii Tridentini decretis,
 quo disponitur quod processus etiam informativi contra
 episcopos formari non possint nisi vigore commissionis manu
 propria Romani Pontificis signatae; ne non prædictæ ecclesiae
 Angamalensis etiam juramento, confirmatione apostolica vel
 quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus
 ac privilegiis, indulgiis et litteris apostolicis in contrarium
 præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis et approbatis,

Quibus omnibus, illorum tenores praesentibus pro expressis habentes, hac vice⁽¹⁾ dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem ut praesentium transumptis, manu alicujus notarii publici subscriptis et sigillo alicujus personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem quae praesentibus ipsis fides adhibeatur. Datum Romae, apud Sanctum Petrum etc., die 27 januarii 1595. Anno tertio.

Vidi et bene habet.

Julius Antonius Card. S. Severinae.

Appendix II

Breve secundum Clementis PP. VIII

Diei 21 januarii 1597.⁽²⁾

Venerabili patri archiepiscopo Soano in Indiis Orientalibus

Clemens Papa VIII.

Venerabilis pater, salutem etc. Cupientes statui ecclesiae Angamalenensis opportune providere, fraternitati tuae ut — si contingat modernum archiepiscopum Angamalen. ab humanis decedere, ne dum eidem ecclesiae de alio pastore canonice providetur, illa propter temporis et locorum distantiam in spiritualibus vel temporalibus aliqua detrimenta sustineat — quamenique personam ecclesiasticam prudentia, pietate, et doctrina insignem, quae tibi idonea videbitur, in ipsius ecclesiae in eisdem spiritualibus et temporalibus vicarium apostolicum apostolica auctoritate constituere et deputare valeat, donec nos eidem ecclesiae de pastore providerimus, auctoritati praedictae, tenore praesentium facultatem concedimus.

⁽²⁾ Arch. Brev. Apost., vol. 248, fol. 245

Beltrami, op. c. pp. 252-253.

Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis ac ejusdem ecclesiae Angamalenensis etiam juramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus. Quibus omnibus, illorum tenoris praesentibus pro expressis habentis, illis alias in suo robore permanendis, hae vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romae, apud Sanctum Petrum etc., die 21 Januarii 1597, pontificatus nostri anno quinto.

M. Vestrinus Barbicanus.

Appendix III

Epistola dom. Menegii ad Fabium Biondi
Patriarcham Latinum Hierosolymitanum,
diei 19 decem. 1597. ⁽³⁾

In un'altra (lettera) di V. S. Ill. ma mi avvisava di un breve, che S. Sta fece diretto a me sopra il governo della Chiesa di Angamale, per il ~~tempore~~ timore che si havea della morte dell' arcivescovo, per esser di molta età, et che per questo il patriarca Alessandrino (!) potesse tentar di provvedere a quella chiesa, come fece altre volte, in che si vede chiaramente l'assistenza dello Spirito Santo nel capo della Chiesa, et la vigilanza et cura pastorale, che S. Sta tiene di tutte le Chiese, perchè al tempo ch'io hebbi il breve, l'arcivescovo era morto et la Chiesa stava in poter dell' arcidiacono, al quale tutti havian giurato obediienza per la morte dell' arcivescovo, et come quei Christiani son nodriti da molti anni in heresia et errori

(3) Arch. Vet., Nuntiatura Portugal, vi. fol. 340-341.

Beltrami, op.c. pp. 121-122.

de nestoriani, che sempre tennero, con tutto che li
 Portughesi han travagliato sempre per ch' dessoro obedi-
 enza alla Chiesa Romana, et s'efforzorno a questo
 l'arcivescovo morto, in modo non se gli levò mai da
 gli animi la schisma. E sapendo io adesso che l'archi-
 diacono con molti sacerdoti, haviano fatto una giunta
 con giuramento, che se S. Sta mandaria loro un prelato
 toriano, l'obediriano, et se fusse latino (ch'è quel
 che importa il tutto) pigliariano il suo consiglio; et
 medesimamente seppi, come nominandosi il nome del Papa
 nostro Sig.^{re} nelle orationi della Chiesa, un sacerdote de
 suoi si levò pubblicamente et prohibì che non si nominasse
 il detto Papa nostro Signore. Sopra di che io scrissi
 all'archidiacono, et trattai di gastigarlo. E per remediar
 a tutti questi mali, et proveder a fatto a tante migliaia
 d'anime, et far che la S. Madre Chiesa Romana sia
 obedita per tutto il mondo et sodisfar meglio alli com-
 mandamenti di S. Sta non ho voluto far provisione alcuna
 di governatore nel vescovato, ma andar io proprio in
 persona a mettermi fra loro et visitar per me stesso
 tutte le lor chiese, che stanno sparse per duecento leghe
 di terra per diversi luoghi d'infedeli, ma amici et con-
 federati di questo stato, per poter così con la mia autorità,
 essendo io la seconda persona di questo stato, et che li
 re infedeli pretendono haver per amico per loro interessi)
 andar purgando tutte le chiese d'heresie et di errori che
 tengono, dando loro la dottrina della fè cattolica, et
 levargli tutti i libri che tengono heretici, et alla fine
 congregar una sinodo di tutti lor sacerdoti et fargli
 dar obediensa alla Chiesa Romana con giuramento
 di ricever il prelato, che S. Sta gli darà. Conduco meco
 persone letterate et dotte, et alcuni padri dalla Campagna
 pratici in questa christianità et in quella lingua. Credo
 che sarà viaggio di un gran servizio di Dio et della
 Chiesa Romana, ancorchè di molto travaglio et pericolo

per essere sforzato di mettere tempo di sei o sette mesi in questa visita, per ch' mi parto di qua d'aprile per esser tempo che cessano i negozi di questo stato con l'entrata dell'inverno et starò là fino a ottobre, aspettando di veder se con le navi vien vescovo per quella Chiesa, per farlo introdurs con facilità nel suo vescovato. Et avverti V.S. Ill.ma che se ancora non è fatto vescovo di questa Chiesa, saria cosa di molta importanza esser alcuno della Compagnia del Gesù, per andare et li padri già per quella christianità, et similmente se gli deve dar ordine, che vada a poco a poco estinguendo la lingua soriana, la quale non è naturale, et li soi sacerdoti l'imparano come la latina, perchè quella è il canale per onde corre tutta quella heresia, et in luogo di quella vada introducendo la latina per metter con quella tutto il buon governo, et soprattutto importa ch'il vescovo sia suffragano di questa città stando appresso al vescovato di Cochim, ch'è il più vicino suffragano. La provisione di questa Chiesa fin'al fin'hora non è stata del patriarca Alessandrino, come là si pensa, ma d'altro ancor peggior, et più pieno d'errori et d'ignoranza, il patriarca di Babilonia, publico heretico nestoriano con altri mille errori, perchè nega la confessione, et to' publici seismatici, et tal fu l'arcivescovo passato.

Appendix IV.

Litterae Convocationis Synodi Diampnitanae.
Diei 14 maji 1599.⁽⁴⁾

Son Ioan Alexius de Menessis Dei, & Sanctae Romanae Ecclesiae gratia Archiepiscopus Metropolitanus Goa, Indiae & partium Orientalium Primas &c. Rev. in Christo Patri Georgio

(4) Raulin, op.c. pp. 59-64

Archidiacono Episcopatus Regnorum de Malabar ad Montana
 Christianorum Sancti Thomae, & omnibus aliis sacerdotibus,
 Cassanariis, Diaconis, & Subdiaconis, cunctisque Populis,
 Pagis, Oppidis, & locis, & omnibus Christianis dicti Episcopatus,
 salutem in Jesu Christo Domino nostro. Notum fit omnibus
 et singulis, qualiter SS. Pater Clemens PP. VIII. Pontifex Romanus
 & Jesu Christi Domini nostri in terris Vicarius & modo Dei
 Ecclesiae Praesidens, binas ad nos direxit litteras in forma
 Brevis, quarum una sub die 27 Januarii An. 1594. altera
 vero 21. Januarii Anni proxime praeteriti 1597. subscripta
 fuerat, quibus & munere Pastoris officii & universalis
 potestatis, quam super omnes Mundi Ecclesias à Christo
 Domino, illa Suprema, Sancta & Apostolica Divi Petri
 Cathedra accepit, nobis praecipiebat, ut hujus Ecclesiae
 vacantis ob mortem Archiepiscopi Mar-Abrahami curam gere-
 remus; ut nullo unquam pacto, Episcopum aut Praesulem
 a Babylonica Sede tali Ecclesiae designatum, prout huc
 usque factum fuerat, recipere mus, id quod omnes erant
 Schismatici, Haeretici Nestoriani, & extra obedientiam Sanctae
 Romanae Ecclesiae, Babylonico Patriarchae, ejusdem haereticis
 antesignato Subjecti. Insuper ut in eadem Episcopali Sede
 Gubernatorem & Vicarium Apostolicum institueremus, qui
 rebus spiritualibus ac temporalibus praesset, quousque
 Sancta Romana Ecclesia praedictae Episcopali Sedi propriam
 Pastorem designaret. Quae munera nobis, Apostolica auctori-
 tate mandata, ut debita submissione & obedientia exequere-
 mur, statim ac fuit vita functus praedictus Archiepiscopus
 Mar-Abrahamus, curavimus Gubernatorem illius Ecclesiae
 virtute litterarum Apostolicarum instituire, eumque mittere
 ad dictae Ecclesiae possessionem capiendam. Id quod aliis
 titulis nostri muneris erat: primo quia talis Ecclesia Capitulo
 (quod sede vacante ipsam regit) destituta erat; deinde quia
 ea res ad Metropolitanam Indiae & omnium Ecclesiarum in
 partibus Orientalibus Primatem attineri videbatur. Verumtamen
 cura & labor omnis fructu caruit; & quamvis multis variisque
 tentatis viis hac in re per integrum biennium laboraverimus,

omnia quae nos decrevimus, etiam maius illis mandatum Sanctissimi Patris Romani Pontificis multum ponderis addere, optatum exitum sortita minime fuerunt. Atque enim vero in ea Diocesi Schisma & contumacia adversus Apostolicam Sedem radices egerat: ita ut nec nostris, nec Pontificis praeceptis ullo pacto ~~obediunt~~ obiderent; imo plura indies contra Rom. Ecclesiam obedientiam debitam non leviter facinorosa perpetrarent. Postquam vero causam hanc adeo implicatam, totque impedimentis involutam deo enixe commendavimus, idque ab omnibus pariter huius Diocesis Incolis fieri iussimus, diu deliberavimus & mature perpendimus, quam via executio mandatorum Apostolicorum obtineri posset. Vehementer nos commovebat commiseratio gentis illius⁽⁵⁾ cuius magna pars a tempore quo ipsi S. Apostolus Thomas Evangelium promulgaverat ad haec usque tempora in Christi Domini fide constans perseverabat, in ipso infidelitatis gremio & in tanta Christianorum illorum dispersione, cum diversas Regiones incolerent & eas quidem ditioni Regum Idololatriarum subiectas, quodque cumulum addebat sine ulla cum primis illis temporibus interrupta fuit, usque dum Lusitani huc pervenerunt.

Post diuturnam deliberationem tandem, ne quos gloriosus Apostolus Thomas suis sudoribus irrigaverat fructus Catholicae doctrinae, deficiente alimento penitus arecerent, utque Apostolica S. Sedis mandata executionem haberent, decrevimus a nostra Ecclesia discedere, relicto ibi idoneis Ministris, qui vices nostras supplerent & dictam Diocesim adire, ut de rebus ad Montensem illam Ecclesiam pertinentibus cognosceremus; ratio sic decernendi nobis fuit, ut experiremur an per nos praesentes, aspirante divina gratia, fieri posset, ut gens illa ad obedientiam

(5) In textu originali: Commovidos tambem da piedade desta gente. Praeterea ex textu originali Raulin omittit verba: e de ver a mercê que Deus nosso senhor tinha feito a esta Christandade em conservar...

S. Romanae Ecclesiae redigeretur, haereticque ac falsae doctrinae, quas Praesules Schismatici ab eorum antesignato Patriarcha Babylonensi illuc missi superseminaverant, penitus eradicarentur, libri pariter erroribus pleni, qui circumferrebantur eliminarentur, quae omnia facilius nos consecuturos esse sperabamus, si per nos ipsos pastoralia munera exercentes, viribus divinae gratiae & divina ope adjuvi, Populis illis veritates Catholicas inculcaremus eosque verae ac salutaris doctrinae pabulo, quo maxime carebant, nutrire.

Accessimus ergo ad dictam Dioecesim, rerum omnium ad Christianos illos pertinentium inspectores & cognitores fuimus. Nichil vero non movit Dæmon salutis nostrarum animarum hostis infestissimus, ut nostros ipsos conatus, laboresque eluderet. Maximas turbas, contentiones, tumultus excitavit & eo redacta res fuit, ut quamplures a nobis discesserint, & Sancta Ecclesia Romana novo schismate proscissa fuerit. At Deus suae bonitatis memor, nostrorumque criminum immemor, nos, post multos toleratos labores a periculis omnibus liberavit, suaque bonitate & clementia, qua non vult mortem peccatoris, sed ut convertatur & vivat, tum etiam intuitu meritorum Sancti Thomae Apostoli Thomae primi horum Christianorum Magistri & Protectoris, tempestatem illam in pacatissimam veritatis tranquillitatem. Omnibus itaque lux veritatis affulsit: quamobrem nobis adhaeserunt, fidem Catholicam professi sunt, nobisque morem gerentes, ad Sanctae Romanae Ecclesiae gremium redierunt.

Ob quae beneficia, maximas, ut par erat Deo gratias egimus, utque iis die Christiani illi fruerebantur & ea quae ad Dei gloriam peracta fuerant, rata, & firma permanerent, nobis maxime salutare & opportunum visum fuit, Synodum Dioecesanam commodiori in loco, atque adeo in medietate Dioecesis quamprimum indicere, ubi quae ad Dei honorem, fidei catholicae

augmentum, victorum scelerumque extirpationem,
 Christianorum quoad mores reformationem, animarum
 denique utilitatem & pacem opportuna forent, per-
 tractarentur. Ne igitur consilium ad hoc salutare differre-
 mus, Ecclesiam & locum de Diampar praestigentes, omnibus
 et singulis Christianis hujus Dioeceseos, tam Ecclesiasticis
 quam Laicis cujusvis status & conditionis existant, notam
 facimus indictionem & convocationem hujusmodi Synodi
 in dicto loco de Diampar peragendae die 20. proximi
 mensis Junii currentis anni 1599 quae erit Dominica
 tertia post Pentecosten. Insuper praecipimus in virtute
 Sanctae Obidentiae & sub poena excommunicationis later
 sententiae Rev. hujus Episcopatus Archidiacono & omnibus
 aliis Sacerdotibus ejusdem, legitime ob valetudinem,
 aetatem, vel alio inevitabili officio non impeditis,
 ut die 20 Junii adsint, ut ab iis nobiscum congruatis
 praedicta Synodus Dioecisana, juxta Saeros Canones,
 celebretur. Et quia ex consuetudine immemorabili, a
 primis usque temporibus indueta & ab ipsis Ethnicorum
 Malabaricis Regibus permissa, etiam ea omnia quae
 propria sint regiminis temporalis & causae ipsae etiam
 Civiles, ad Ecclesiam ejusque Praesulem pertinent; &
 quia non minus antiqua viget consuetudo notificandi
 Populo, quae Ecclesia dixerit, ut ea melius exequantur
 sub eodem praeepto & censuris omnibus Christianis
 locorum & pagorum, vel ubi loca hujusmodi circumscripta
 & suis limitibus definita non existant, omnibus qui in
 aliqua Ecclesia convenire solent, tamquam ad ipsam
 pertinentes, praecipimus & mandamus, ut statim ac hoc
 nostrum mandatum ad eorum notitiam pervenerit,
 quilibet Pagus vel Communitas quatuor & honestioribus
 timoratae conscientiae & rerum gerendarum experientia
 aprioribus eligat, ut Populi sui nomine, Synodo intersint
 & facultatibus sufficientibus instructi, omnium nomine
 acceptare, subscribere, consulere, obligarique possint

ad ea, quae Synodus statuerit adimplenda; praeterea exposcere & proponere valiant quidquid ad Dei Synodum & rerum spiritualium & temporalium profectum erga Populos & Christianitatem expedire judicaverint.

Per has easdem nostras litteras facultatem concedimus omnibus & singulis, tam Ecclesiasticis quam Secularibus, qui lites, quærlas, dissensiones, contentiones, petitiones, vel res alias contentiosas prae manibus habent, quae per Praesulem, aut Christianos determinari debent, ut eas Synodo proponant & coram ipsa libere possint, quod ibi vidum fuerit, postulare; in omnibus enim audiendis facilem se praebit Synodus & juxta Saeros Canones & Consuetudines, quae in singulis territoriis vigent, quod aequum justumque fuerit, decernet. Et quia nobis constat plura litigia in dicta Diocesi in dies excitari, quae sunt frequentium discordiarum semina; non tantum facultatem facimus; verum etiam praecipimus & mandamus omnibus qui in hisce controversiis versantur, ut aliis praetermissis recursibus, qui plerumque in Christianorum praedjudicium cedunt, interea temporis hanc viam sanctam & justam inuant. Ut tamen omnia ad optatum finem perducantur, illud in primis opus est, nempe divinam gratiam & auxilium implorare a Deo, a quo bona cuncta procedunt & sine quo nihil boni possumus, utque multorum precibus Clementissimus Deus reddatur nobis propitius, laudabilem Sanctorum Patrum, veterumque Conciliorum consuetudinem sectantes, monemus plurimumque in Domino commendamus cunctis Christifidelibus istius Diocesanos, ut a tempore potissimum, quo Synodus exordium sumet, quousque finiatur, jugiter, corde puro, & mundo, in jejuniis, elemosynis, orationibus, aliisque pietatis operibus sese exercent, Dominum instantissime deprecantes, ut omnium mentes congregandorum illuminet, & nostras suo amore voluntates inflammet, ut in nullo ex agendis deviemus a vero & quae fuerint

decreta efficaciter executioni mandentur & custodiantur
 per intercessionem Sanctissimae Virginis Mariae Dominae
 nostrae de cuius honore & gloria singulariter tracturi
 sumus & gloriosi Apostoli Divi Thomae Institutoris, Patroni
 & Protectoris Christianitatis hujus, omniumque Coelicolarum
 ut cunctorum pace et concordia incipiat & progrediatur
 Synodus & ad Dei aeternam gloriam, honorem & laudem
 finiatur. Postremo jubemus hoc nostrum mandatum,
 & convocationem Synodi Diocesanae, promulgari coram
 Populo in singulis istius Episcopatus Ecclesiis prima
 dominica, quae proxime sequitur, postquam notificatum
 fuerit omnibus Cassanariis ipsarum, alterius valvis
 ipsarum Ecclesiarum affigi & manere affixam, ut ad
 omnium notitiam perveniat, & debitam executionem
 sortiatur. Datum ~~Channo~~ Chanotae die 14. Maji
 sub nostro & publico Sigillo nostrae Cancellariae.
 Andreas Corgueira Notarius Camerae Illustrissimi
 Domini Archiepiscopi Primatis scripsit Anno Aerae 1599.

Frater Alexius Archiepiscopus Primas.

Appendix V

Synodi diampertanae Actio I.⁽⁶⁾

I In Nomine Sanctissimae & Individuae Trinitatis, Patris,
 Filii & Spiritus Sancti: anno a Nativitate Domini Nostri Jesu
 Christi MDXCIX. die XX. Mensis Januarii, Dominica III. post Pentecosten.
 Pontificatus Sanctissimi Domini Nostri Clementis PP. VIII. anno VIII.
 Regnante in Lusitania eiusque Dominis Regi Catholico D. Philippo
 Portugalliae, Algarviorum, & Malluearum Rege, eiusque Regni
 anno II. moderante Indiae Orientalium statum ipsi Regi subiectum

(6) Raulin, op. c. pp. 64-66.

Illustrissimo D.D. Francisco de Gama, Comiti de Vidigueira,
 Classis Praefecto Indiae, usque Prorege, in loco de Diampur,
 Ethnici Regis de Cochin ditioni subiecto, in Ecclesia omnibus
 Sanctis dicata, Episcopatus Angamallensis in Montanis Malabar,
 ubi degunt Fideles, qui Christiani Sancti Thomae appellantur;
 Sede vacante ob mortem Archiepiscopi Mar-Abraham, Congr-
 gata fuit juxta Sacros Canones Synodus Dioecetana, ab
 Illustrissimo & Reverendissimo D.D. Fratre Alexio de
 Menesses Archiepiscopo Metropolitano Goae, Indiae, & partium
 Orientalium Primate, cum omnibus Presbyteris & Cassanariis
 dicti Episcopatus & cum electis Populorum & Pagorum ipsius,
 multisque aliis ejusdem Christianitatis ad laudatam
 Synodum, per Illustrissimum Metropolitanum convocatis;
 & primum plurimis gratis Deo actis, eo quod turbae &
 contentiones, quas diabolus humani generis hostis, ne
 Synodus celebraretur, excitaverat, amicali pae, & con-
 cordia compositae fuissent; cunctis etiam praegaudis
 exultantibus, quod tandem licuerit ad pertractandum
 de servitio Dei, sinceritate fidei, & bono Christianitatis,
 animarumque, eos in unum congregari; Illustrissimus
 Archiepiscopus Pontificalibus indutus ornamentis, Missam
Ad tollendum Schisma, prout in Romano Missali continetur
 celebravit; habita deinde Coneione ad Populum & Saero
 praesto, cum vestes Pontificatus resumpsisset, Officium ad
incipiendum Concilium, juxta praescriptum Ceremonialis
 Romani peregit, quibus finitus, in faldistorio sedit &
 confidentibus aliis ad Synodum convocatis, tum Ecclesiasticis
 tum Secularibus & singulorum Populorum electis, facultatem
 a Communitate habentibus, Coetui universo notum fecit,
 se praesentem Synodum celebrari auctoritate munitum
 duorum Brevium ss. Patris Clementis PP. VIII. & N. quibus regimine
 istiusque istiusmodi Ecclesiae ob mortem Archiepiscopi Mar-
 Abrahami, quamdiu proprius illius Praesul & Pastor non eligeretur

sibi commendaverat. Id etiam alio titulo ad se spectare juxta sanctiones canonicas, cum Archiepiscopalis sedes vacaret, & Ecclesia ipsa Archiepiscopalis, ipsius suffraganea, orbata esset Capitulo; atque ipse Metropolitano esset, et totius Indiae, cunctarumque partium Orientalium Primas: litteris etiam Apostolicis, quae exactae fuerant Malabarice redditae, lectis, explicatis, & reverenter obsequenterque admissis, iterum dixit Dominus Metropolitano, sibi utpote in idiomate Malabarico pergrino, opus esse aliquo viro probato, & in re Ecclesiastica versato, qui tam ea, quae ipse in Congregationibus diceret, quam quae sibi diceretur, vernaculo sermone utrinque fideliter redderet.

Appendix vi.

Synodi diampertanae

Actio I. Decretum I. ⁽⁷⁾

Cunctis igitur congregatis, Illustrissimus Metropolitano sedens in Jaldistorio, una cum ceteris, ad latera, ordine suo consistentibus, dixit: In nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti, trium Personarum & unici veri Dei, Amen. Placet re vobis fratres carissimi & ven. Sacerdotes filii mei, in Christo dilectissimi, Electi, & Procuratores Populorum, ad laudem & gloriam ss. & Individuae Trinitatis, Patris & Filii & Spiritus Sancti, ad augmentum & exaltationem Fidei Catholicae & Religionis Christianae, in hoc Episcopatu Montensi, ad destructionem haeresum & errorum, quos in eo Haereticorum & Schismaticorum aliqui seminauerunt; librorumque a falsis doctrinis, quae ab illis in hujusmodi libris scriptae sunt, expurgationem; ad restaurandam perfectam istius Ecclesiae cum Catholica & universali unionem; ad

(7) Raulin, op. c. pp. 66-67.

redintegranda obidientiam debitam Summo Pontifici Romano, universalis Ecclesiae Pastori, D. Petri in ejus Cathedra Successori & Christi in terris Vicario, a quo jam dudum ipsa discessit, ad Simoniacam labem, quae in haec Dioecesi invaluit eradicandam, ad rectam ad-
ministrationem Sacramentorum & ipsorum usum necessaria
necessarium in Ecclesia, in posterum restituendum ;
ad rerum Ecclesiasticarum, Cleri, & morum totius
Populi Christiani hujus Dioecesis reformationem, Synodum
Dioecesanam in Montanis celebrari ? Et dicto ab
omnibus, auditoque, Placet, iterum dixit Reverendissimus
Metropolitānus.

Dum ergo vobis placet, Ven. Fratres & fili in
Christo dilectissimi, Synodum incipere, deprecantes Deum,
a quo bona cuncta procedunt, oportet, ut ea quae
sunt pertractanda, tum de pertinentibus ad Catholicam
fidem, tum etiam ad Ecclesias, Officia divina, Sanctorum
Sacramentorum usum, & totius Populi in moribus profectum,
peramantur, benigneque accipiantur, & deinceps auxilio
divino obsequenter adimplantur; & quae emendatione
digna videbuntur, fideliter unusquisque vestrum, Synodo
aperiantur; quodsi praesentium alicui, quae dicuntur, vel
tractabuntur displicuerint, procul ab omni contentionis
umbra, personaliter coram omnibus mentem sua explicet ;
ut ita mediante gratia divina res discuti possint (quod
unice prae oculis habere debemus) & in pristinam, rectumque
statum restituantur. Ita tamen ut in vobis nullum habeat
locum contentio & discordia, ad Justitiam & veritatem perver-
tendam, neque Christianus vigor & solicitudo inquirendi, com-
pletendique saniora consilia languescat.

